

NOVA SERIJA
LASO
CIJENA 3 DIN BROJ 77

Ovaj grad pripada Jessupovima

RAY HOGAN

**OVAJ GRAD PRIPADA
JESSUPOVIMA**

»Laso« Nova serija 1975.

Recenzija: Fedor Hanžeković, publicist i filmski režiser

Preveo: Boren Rašpica

»Laso« — Izdavač OOUR izdavačke djelatnosti »Vjesnik«, Zagreb, Ljubice Gerovac 1 — Glavni i odgovorni urednik: Borivoj Jurković — Tisak: OOUR novinsko-revijalna štamparija i OOUR TMG »Vjesnik«, Zagreb, Ljubice Gerovac 1 — Zagreb 1975.

Copyright (sva prava za Jugoslaviju): VJESNIKOVA PRESS AGENCIJA, Zagreb

Cijena 3 d Za inozemstvo: DM 1,60; ASCH 8; SFRS 1,60; HFL 1,30

Oslobodeno plaćanja poreza na promet mišljenjem Republičkog sekretarijata za prosvjetu, kulturu i fizičku kulturu SRH broj 2935/2 — 1973. od 26. XI 1973.

I

Ugledao je ubojicu svoga brata neposredno prije zalaska sunca.

Bilo je to samo načas: Hayden je prepoznao nejasne obrise jahača i njegova konja, vjerojatno riđana. Jahač je bio daleko otprilike jednu milju; na trenutak se pojavio na vrhu brežuljka prije nego što se izgubio u dolinu s druge strane brdske kose.

Sada je ubojicu ugledao po drugi put. Prvi put ga je vidio dan prije kad je s potjerom dojahao do granice njihova okruga. Šerif je zaustavio konja, izjavivši da dalje ne smiju. Clint Hayden je prokleo kroza zube i njega i njegove ljude i sam je nastavio za bjeguncem. Danny je bio mrtav, a prašnjavi jahač pred njim bio je njegov ubojica. Clint je čvrsto odlučio da se dočepa zločinca; u tome ga neće spriječiti nikakve granice ni zakonski propisi.

Otkako se odvojio od šerifa i potjere sve ga je više obuzimao bijes i razočaranje. Danny je bio mrtav; ustrijelio ga je bandit koji je upao u banku u Riflestocku zahtijevajući novac. Danny i Bert Hamilton, vlasnik banke, bili su sami kad se to dogodilo. Učinili su što je tražio: predali su mu sav novac. A tada je

bandit zapucao na njih bez ikakva razloga. Danny je odmah pao mrtav, a Hamilton je poživio upravo toliko da isprekidanim rečenicama opiše što se dogodilo.

Clint je u to vrijeme bio u Riflestocku već tjedan dana. Posjetio je mlađeg brata kojeg nije vidio više od tri godine. Braća su bila različite naravi. Danny je imao svoje planove za budućnost; htio je postati poslovan čovjek i konačno je odlučio da se namjesti u banci.

Clint mu je dao potreban novac i Danny je u St. Luisu počeo raditi kao pripravnik. Kad se Clint vratio s puta, Danny se već nastanio u Riflestocku u Novom Meksiku. Radio je u banci Valley National Trusta kojom je upravljao Bert Hamilton.

Clint se ponosio bratom, njegovim naukovanjem na Istoku i izgledima za napredovanje u Riflestocku. Jednom će i on biti vlasnik banke, mislio je. Clint, oženit će se i postati uglednim članom gradića u Novom Meksiku. Međutim, o životu starijeg brata neće znati ništa: ni o noćima provedenim u sedlu, ni o nepoznatim mjestima kroz koja je projahao, ni o teškom koltu što mu je visio o boku.

Ubojica je razorio sve planove o budućnosti Dannyja Haydena: o djevojci s kojom se namjeravao oženi-

ti, o banci kojom je htio upravljati. Od svega toga nije ostalo ništa. Jedan metak iz k...a 45 uništio je sve njegove snove i nade. A metak je ispalio hladnokrvan ubojica koji je ubijao bez ikakva povoda.

Clint je čuo jedan i drugi pucanj kad je toga jutra doručkovao u mjesnom hotelu. Odmah je otrčao prema crvenoj zidanoj zgradi na uglu Glavne ulice, zajedno s nekim građanima koje je uznemirila pucnjava.

Hamilton je još smogao snage da objasni što se dogodilo. Prije nego što je izdahnuo, opisao je maskiranog bandita, ali, na žalost, nedovoljno.

Šerif je okupio potjeru. Clint je bacio kratak pogled na mrtva brata, grobaru je u ruke gurnuo dovoljno novaca za pristojan pogreb, zatim se priključio potjeri.

Nije mu bilo lako pri duši što je tako naprečac morao ostaviti mrtvog Dannyja. Oduvijek se osjećao odgovornim za njega i sada mu se učinilo kao da ga je ostavio na cjedilu. Pa ipak, Danny mu to ne bi zamjerio, utješila ga je pomisao, svakako bi odobrio njegov postupak. On mora uhvatiti ubojicu i natjerati ga da ispašta za svoj zločin. Otkako se rastao sa šerifom i potjerom Clint je bio uvjeren u jedno: s ubojicom će se morati obračunati sâm.

Zakon mu više nije mogao pomoći. Pa ipak, on će jahati dalje i dalje sve dok ne uhvati bandita, pa makar morao pretražiti svaki pa i najmanji gradić između kanadske i meksičke granice. Od toga neće odustati sve dok ne dobije na nišan ubojicu i vrati mu milo za drago: život za život.

Već je bio u sedlu dva dana i jednu noć. Konj mu je bio posve iscrpljen i bilo je krajnje vrijeme da ga dobro nahrani, napoji i omogući mu duži odmor. Clint je sve to znao ali i ono drugo: i banditov je konj umoran. I ubojica će kad-tad morati zastati. U takvu stanju ni konj ni jahač neće stići daleko.

Clint pogleda prema suncu koje je zalazilo. Do sumraka je ostalo još oko dva sata. Možda će se bandit zaustaviti kad se smrkne! Clint je u to odmah posumnjao jer je znao da je bjegunac već odavno opazio upornog progonitelja.

Hayden je pojahao uzbrdo blagom strminom prema mjestu na kojem je malo prije ugledao bjegunca. Kad je dojahao na vrh, pred sobom je ugledao veliku dolinu što se protezala sve do obzorja. Dolinu, koja se sastojala od pašnjaka i šuma, na zapadu je zatvarala planinska kosa. Na jugu i istoku ugledao je niz pitomih pošumljenih brežuljaka.

Tada je u daljini spazio dim. Penjao se uvis iz središta doline. Vjerojatno neki grad, pomisli Clint. A odmah zatim: to će biti kraj njegova puta. Na usnama mu zatitra nešto nalik na osmijeh. Bio je siguran da će se bandit zaustaviti u gradu da se odmori. Zacijelo će se sakriti da mu ne padne u ruke. Ali, ni to mu neće pomoći, pomisli Hayden. Pretražit će mjesto metar po metar, ako bude potrebno, sve dok ne pronađe banditovo skrovište.

Započelo je spuštanje niz padinu. Kad je dojahao u dolinu, promijenio je pravac. Nije banditu htio dati priliku da ga dočeka u zasjedi i ustrijeli s leđa. Drveće i gusto grmlje pružalo je dosta prilike za

zasjedu, a Clint je pred sobom imao hladnokrvnog ubojicu koji ubija bez ikakva pravog razloga, iz čistog zahtjeva. A takav se neće ustručavati da svog progonitelja ustrije-
li s leđa.

Hayden potjera konja prema istoku; tako će se gradu primaći s druge strane. Oko pola milje ispred grada ugledao je stari, istrošeni drveni putokaz na kojem je pisalo: KINGDOM CITY.

Nekada se taj natpis vjerojatno doimao gordo. Sada su se pak slova jedva mogla pročitati, a netko je preko svega napisao Jessupov. Clint se zamišljeno zagleda u drvenu ploču.

Jessupov KINGDOM CITY.

Jedan čovjek i njegov grad.

Zacijelo je riječ o nekom bogatom rančeru ili trgovcu, ili možda kartašu. To je u to vrijeme na meksičkoj granici bila svakidašnja pojava.

Haydenu to, međutim, nije značilo ništa. On nije došao da izazove ili da se suprotstavi nekom mogućniku. Došao je zbog nečeg drugog: da osveti brata.

II

Glavna ulica protezala se između dva niza prašnjavih i djelomično trošnih drvenih baraka. Učinilo mu se da je najveća zgrada u mjestu McBainova trgovina mješovite robe. Zatim je redom čitao natpise: Plainsmenov hotel, »Žuti prsluk«, Saloon Gambling, Eddiejeva brijačnica, »The Elite Cafe«, Henry Cushman, »Sedlar i oružar« i mnoge druge. Na kraju ulice i malo po strani

bila je velika bijela zgrada kojoj je nad ulazom pisalo Kršćanska crkva.

Nekoliko konja bilo je privezano ispred saluna. Clint je sumnjao da će bandit biti tako samopouzdan i tamo, svima naočigled, ostaviti konja. Osim toga, konju je nakon puta bila potrebna njega — hrana, voda i odmor.

Pa ipak, Clint je polako jahao ulicom, pažljivo zagledajući u svakoga konja. Među njima je bilo i nekoliko riđana, ali nijedan nije mogao biti ubojičin. Nijedan nije bio prašnjav niti se doimao iscrpljeno. Činilo se da su tamo stajali već satima.

Clint zaustavi konja na kraju ulice i zamisli se na trenutak. Zatim se okrene i odjaše prema konjušnici. Pred vratima sjaše, pogleda uokolo, rukom namjesti korice s koltom gurnuvši ih naprijed.

Clint je bio visok, crnokos čovjek crnih, odlučnih očiju. Lice mu je bilo mirno, ne odavajući ničim što se toga časa u njemu događalo. Zatim dohvati uzde i povede konja u konjušnicu.

Iz mračnoga dijela konjušnice izađe postariji čovjek.

— Čime vas mogu poslužiti? — upita čovjek.

— Pobrinite se za moga konja — odgovori mu Hayden. — Budite pažljivi, prevalili smo dugačak put.

Zatim se okrene i pažljivo počne promatrati konje u pregradama. Kad je došao do kraja konjušnice, otvori vrata koja su vodila u obor. Bio je prazan.

— Tražite li nešto, mister? — iznenadeno će starac.

Hayden kimne.

— Tražim jednog riđana. Stigao je prije otprilike pola sata.

Stari čovjek zanijeće glavom.

— Kod mene nije. Vi ste mi danas prva mušterija.

— Jeste li na ulici vidjeli nekog neznanca?

— Koji je upravo dojahao? — Starac skupi obrve. — Nisam. Ali to ne znači da netko ipak nije dojahao u grad. Jeste li sigurni da je taj... vaš čovjek dojahao ovamo?

— Naravno — reče Clint i pođe prema izlazu. Na vratima se zaustavi oklijevajući.

— Pripazite dobro na moga konja — dobaci čovjeku preko leđa. — Zaslužio je dobru njegu.

— Jasno, mister — reče konjušar kimnuvši glavom.

Hayden iziđe na ulicu i pogleda oko sebe. Sunce je već zašlo za krovove kuća i odjednom je prilično zahladilo. Prolaznici su ga pogledali znatiželjno.

Zatim krene prema salunima zavrćući u pokrajnje ulice što su se odvajale od Glavne ulice. Kad je tako pregledao jednu stranu, prijeđe na drugu, pažljivo motreći posvuda ne bi li ugledao ridana. Ali, sve je bilo uzalud.

Možda će u salunima imati više sreće, zaokupi ga pomisao. Možda će tamo prepoznati bandita prema oskudnom opisu što ga je teško ranjeni Hamilton dao prije nego što je izdahnuo.

Netko je pokraj njega upravo zaključavao vrata. Hayden se okrene i ugleda debela, ćelava čovjeka koji mu je pošao u susret s osmijehom na usnama.

— Hej, neznance. Ja sam McBain. Mogu li za vas nešto učiniti? — upita debeliko.

— Tražim nekog čovjeka koji je nedavno ujahao u grad. Jahao je ridana. Jeste li ga slučajno vidjeli?

McBain je malo razmišljao, zatim potrese glavom.

— Nikoga nisam vidio, mister. Jeste li pokušali u konjušnici?

Hayden kimne.

— Propitao sam se kod Carsona. Stari nije vidio nikakva jahača. — Clint zamišljeno pogleda niz ulicu. — Kamo je još mogao odvesti konja?

McBain se počese po vratu. — Hm, na nekoliko mjesta. Ali, došljaci većinom odvođe konje Carsonu ili u konjušnicu iza hotela.

Clint pogleda dvokatnicu na drugoj strani ulice.

— Mnogo vam hvala. Pokušat ću i tamo — promrmlja i krene prema hotelu.

Kad je prešao ulicu, zaobišao je hotel i odmah se našao pred konjušnicom, koja je većinom i izgledom nalikovala na Carsonovu. Na vratima ga je zaustavio neki čovjek koji je izišao iz malena ureda pokraj konjušnice.

— Šta želite, mister?

— Je li prije kratkog vremena netko kod vas ostavio konja?

Čovjek kimne. — Ward Jessup.

— Odavno?

— Prije nešto manje od sata.

Jessup! Tako je pisalo na putokazu izvan grada.

Hayden ničim nije odao da ga je to otkriće uzбудilo.

— Gdje je on sada?

Čovjek slegne ramenima. — Možda je u »Žutom prsluku«. Zašto pitate?

Clint pogleda u konjušnicu. — Gdje mu je konj?

Čovjek pokaže prema dnu konjušnice. — Tamo u zadnjoj pregradi.

U konjušnici je bilo polumračno. Clint polako pođe prema mjestu koje mu je pokazao čovjek. Oči su mu se uskoro privikle na polutamu.

Da to je on! Nije bilo nikakve sumnje. Ridan koji je prevalio dug put. Clint mu opipa dlaku; konj je još bio topao.

— Hej, mister, — iznenađeno će konjušar. — Šta to, do vraga, radite. Ne smijete...

Clint ga presiječe hladnim pogledom. — Donesite svjetiljku — reče kratko.

Čovjek se izgubi bez riječi i uskoro se vrati s upaljenom svjetiljkom u ruci. Clint je prinese bliže konju.

— Trista mu...! — procijedi kroza zube.

Pred njim je bio kulaš, a ne ridan! Zar se prevario? Bio je sasvim siguran da je ubojica jahao na ridanu. Doduše, ugledao ga je izdaleka, lako je mogao pogriješiti. Možda mu se kulaš učinio žućim zbog boje pijeska.

Ponovo se okrene konjušaru koji je namršteno promatrao čas došljaka, čas konja.

— Kako znate da je Jessup otišao u »Žuti prsluk« — upita Clint.

Čovjek proguta slinu.

— Natuknuo je da mu je grlo suho i da ga valja isprati.

Zajedno su došli do vrata i izišli u dvorište.

— Je li Jessup utjecajan u gradu? — upita Clint nemarno.

Čovjek iskrivi usne. — Utjecajan i moćan. U gradu i oko njega. Zacijelo ne tražite nepravilike, mister?

Clint slegne ramenima.

— Ne znam, vidjet ćemo. Uostalom, najbolje će biti da zaboravite

da ste sa mnom razgovarali — reče Clint i čovjeku ponudi srebrni dolar.

Konjušar se odmakne podigavši obje ruke. S lica mu je izbijao nemir. — Ne, mister, to nikako.

— Čega se bojite?

Čovjek potrese glavom. — Ja s time nemam ništa. Što dalje od nepravilika. Pogotovo ih ne želim imati s Jessupom.

Clint se naceri i stavi dolar u džep.

— Kako hoćete — reče i pođe na ulicu.

Zaobišao je ugao i našao se pred hotelom. Salun je bio malo niže na drugoj strani ulice. Clint osjeti kako u njemu raste bijes. Čini se da je Ward Jessup ubojica, pomisli gledajući smrknuo prema salunu. Bez obzira na to je li moćan ili nije, to ga neće odvratiti od namjere da osveti brata. Imao taj Jessup tucet takvih gradova, a ne samo jedan!

Došao je do pokretnih vrata saluna. Oklijevao je trenutak, zatim ih je gurnuo. Odmah se zaustavio promatrajući prostoriju ispred sebe. Još je bilo prerano za redovite goste. Pa ipak je za tezgom stajalo desetak ljudi a i dva su stola bila zaposjednuta. Za jednim su se četvorica kartala.

Hayden dobro pogleda ljude. Svi su bili obrijani i u urednim odijelima. Uzalud je pogledom tražio nekoga u prašnjavu odijelu. Ljudi u salunu doimali su se poput čestitih građana.

Clint pođe prema šanku. Barmen mu se okrene.

— Šta želite piti?

Clint se zagleda u čovjeka za šankom. Na sebi je preko debelog trbuha imao prsluk sav u sitnim cvjetićima. U ustima je držao cigaru koju nije vadio dok je govorio.

— Kako se zovete? — neočekivano ga upita Hayden.

Barmen iznenađeno podigne obrve.

— Braddock — odgovori nakon kratkog oklijevanja. — Andy Braddock, vlasnik saluna. Šta hoćete od mene?

Clint se nalakti na šank.

— Ako ste vlasnik saluna, tada zacijelo poznajete svoje goste — reče Clint upiljivši se debeljku u oči. — Tražim Warda Jessupa. Saznao sam da je malo prije krenuo ovamo. Je li tu?

Braddock se zapilji u Clintu. — Možda. Zašto ga tražite?

— Zbog nečeg sasvim osobnog. Gdje je?

Braddock pokaže prema kraju tezege. — Tamo za onim stolom. — Lice mu poprimi zabrinut izraz. — Ne znam, mister, što ste naumili, ali ja bih na vašem mjestu bio oprezan.

— Zahvaljujem vam na savjetu, Braddock — odgovori Clint iskrivivši usta. — Dajte mu čašu piva. Odmah se vraćam.

Krenuo je uz šank prema stolu za kojim je sjedio Ward Jessup. Ljudi su mu se sklanjali s puta. Na kraju šanka se zaustavi. Čovjek za stolom još je bio mlad. Lice mu je bilo opaljeno i mršavo. Opis što ga je Bert Hamilton dao prije smrti mogao se odnositi na tog čovjeka.

Prošlo je nekoliko sekundi. Clint se opustio, bio je posve miran. Za-

mor u salunu se stišao. Nastala je potpuna tišina.

— Vi ste Jessup, zar ne? — upita Clint mirno.

Mladić za stolom okrene se prema Clintu. Imao je svijetloplave oči koje su se pri umjetnom svjetlu doimala gotovo bezbojno. Usne je razvukao u nenaravan osmijeh. Upravo se spremao da gutne iz čaše koju je držao u desnoj ruci. Polako je stavi na stol.

— Tako je. A tko ste vi?

— To sada nije važno. Je li ono vaš kulaš u konjušnici iza hotela?

Jessup nije skidao pogleda s neznanca.

— Suviše ste znatiželjni za čovjeka kojeg i ne poznajem.

— Jeste li dojahali u grad sa sjevera?

Jessup ničim nije odavao da ga je pitanje iznenadilo. Ustao je položivši obje šake na stol.

— Već sam vam rekao, mister. Suviše ste radoznali za čovjeka koji...

— Tako je — prekine ga Clint. — Ja sam znatiželjan. A iznad svega zanima me zločin što ste ga baš vi počinili. A jedan od ubijenih bio je slučajno moj brat.

Ward Jessup raskolači oči.

— Vi ste poludjeli. Vi...

— Slijedio sam vas dva dana i jednu noć — reče Clint. — Cijelim putem, sve od Riflestocka.

— Niste slijedili mene — brzo će Jessup. — Ja sam dojahao sa zapada, od Tuscona.

Hayden polako zaklima glavom.

— Vi ste jedini jahač koji je predvečer upuhao u grad. Lažima se nećete izvući.

Jessup je raskolačenim očima nemirno pogledao oko sebe. Na čelu i obrazima izbile su mu graške znojja. Izgubio je sigurnost.

Ljudi su stajali šuteći naslonjeni na šank. Miris prolivenog piva miješao se s mirisom duhana. Negdje u kući nasmijala se neka žena. Odjednom je crkveno zvono počelo zvoniti polaganim, odmjerenim otkucajima.

— Već sam vam rekao da ste na pogrešnom tragu. Ja sam dojahao prije jedan sat, ali ne sa sjevera. Ja nisam čovjek kojeg tražite.

Hayden kimne.

— Nisam ni očekivao da ćete odmah priznati. Ja sam, međutim, uvjeren da ste upravo vi prije dva dana ustrijelili mojeg brata i vlasnika banke u Riflestocku. Progonio sam vas sve dovde i sada vam dajem priliku da se još jednom poslužite svojim koltom. Ali sada na nišanu nećete imati nenaoružana čovjeka.

Hayden je iza sebe začuo glasove. Sjetio se upozorenja iz konjušnice i malo prije na šanku. Činilo se da su ljudi u Jessupu imali svoje mišljenje. Ward se bio nasmrt uplašio. Imao je utisak da će svakoga časa pasti na koljena i moliti za život.

— Ne, mister. Ja nisam taj čovjek — promućao je uplašeno. — Napraviti ćete veliku grešku. Vi...

Clinta obuzme bljes. Zgrabio je mladića za ruku i snažno ga povukao uvis. Nekoliko stolica sa štroptom padne na pod, a ljudi se odmaknu od stola.

— Morat ćete se boriti — zareži Clint. — Ja ću vas natjerati da povučete kolt. Dosta je bilo izmotavanja.

— Naprijed, Ward! — poviče netko iz pozadine. — Pokažite mu šta možete.

— Zašto? — branio se Jessup. — Ja nisam čovjek kojega traži. Nikada nisam bio u tom... Riflestocku. Zašto da se borim?

Clint ga ponovo zgrabi za ruku i privuče k sebi. Zatim ga šakom udara u bradu. Jessup posrne i sruši se na pod. Clint mu priđe, podigne ga uvis i žestoko ga pljusne po licu. Zatim ga ostavi na zemlji i povuče se dva koraka unatrag.

— Povucite kolt već jednom!

Jessup ustane i zatetura. Polako dignu ruku i rukavom si obriše krv s rasječenih usana.

— Neću povući — prošapće. — Na to me nećete natjerati.

— Kukavico! — procijedi Clint. — A šta se drugo i može očekivati od nekoga tko je hladnokrvno ubio dva nenaoružana čovjeka. To može uraditi samo kukavica.

— Već sam vam rekao...

— Šta su, tu događa — oglasi se snažan glas.

Hayden se okrene prema vratima. Tamo je bio čovjek sa šerifskom zvijezdom na grudima.

I Jessup je ugledao šerifa i na licu mu se pojavi izraz olakšanja.

— Tata! — poviče radosno. — Došao si u pravi čas. Ovaj ludak je naumio da me ubije.

III

Još jedan Jessup.

Čovjek je bio snažan, plećat i izražajna lica. Na sebi je imao plave, istrošene hlače i prljavu košulju. Lice mu je bilo neobrijano.

Zacijelo je to taj Jessup na kojeg se odnosi natpis na putokazu, pomisli Clint. Taj je čovjek vladao gradićem.

Šerif priđe bliže s koltom uperenim u Clintu.

— Šta se tu događa? — ponovo upita. — Recite mi već jednom što je posrijedi. Hoće li već netko otvoriti gubicu.

Očevim dolaskom Wardu se vratila hrabrost.

— Ova prokleta budala izaziva neprilike, tata. Izaziva da povučem kolt. Ako mu je do borbe, imat će je.

Naglo je skočio i odgurnuo Clintu prema šanku. Zatim ga je koljenom žestoko udario u slabine i Clint je na trenutak pomislio da će se srušiti. Ipak je uspio osloboditi ruke i objema šakama snažno udariti Warda odozdo po bradi. Mladić je zaleturao i srušio je stolicu koja mu se našla na putu. Clint je odmah iskoristio prednost, obasuo je protivnika serijom udaraca i konačno ga poslao na pod.

Hayden na ramenu osjeti snažan stisak. Šerif ga je okrenuo i pritisnuo uz šank.

— Dosta je bilo, neznanče. Budite mirni i podignite ruke.

Stariji Jessup pogleda sina koji je još klečao na podu tresući glavom.

— Ustani — dobaci mu mrko. — I ovaj put si se izvukao.

Ward ustane nesigurno. Najprije pogleda oca, a zatim pogledom prijede po prostoriji. Sav se zarumeni.

— Bojim se da to nikad nećeš naučiti — dobaci šerif sinu. Zatim svoju pažnju usredotoči na Haydena.

— A vi?

Clint je brzo razmišljao. Ako Warda pred ocem optuži za ubojstvo, steći će još jednog neprijatelja i njegov će zadatak postati još teži. Ali Hayden nije izbjegavao teškoće kad bi mu se ispriječile na putu.

— Tražim ubojicu svojeg brata — reče mirno. — Slijedio sam ga dovede i sasvim sam siguran da je to vaš sin.

Šerif se namršti.

— Ward? — upita iznenađeno.

— Da, Ward — odgovori Clint. — On je osim mene jedini u posljednje vrijeme ujahao u grad, a i opis mu odgovara.

Jessup se zagleda u sina. Činilo se da ga sve to pomalo zabavlja. Zatim mu se pogled ponovo zaustavi na Clintu.

— Gdje se to dogodilo i kada?

— Prije dva dana u gradiću koji se zove Riflestock. Prilikom pljačke u banci. Tom je prilikom ubijen i vlasnik banke.

Šerif zaklima glavom. — To nije mogao biti Ward. On je u to vrijeme bio blizu Tuscona. A Riflestock je sasvim na drugoj strani, na sjeveru. To nije vaš čovjek, mister.

Clint je grozničavo razmišljao. Možda se ipak prevario. Ward je, istina, ujahao u grad nešto prije njega, ali to je bilo sve. Drugih i jačih dokaza nije imao. Osim toga, Ward je jahao na kulašu. Bilo bi mu teško dokazati da prašnjavi kulaš nalikuje na ridana.

— Vi tvrdite da ste toga čovjeka pratili sve do našeg grada? — upita Jessup.

— Do nekoliko milja ispred grada.

— Jeste li ga dobro vidjeli?

— Nisam. Ali, bio je otprilike istoga stasa kao vaš sin, a jahao je na riđanu ili prašnjavom kulašu.

Jessup potrese glavom.

— Ne sjećam se da sam na ulici vidio ijednoga neznanca. Jeste li se već raspitali po gradu?

Hayden kimne.

— Naravno, ali bez uspjeha. Možda se negdje sakrio, a ja sam stigao prije petnaestak minuta.

Šerif se počeo po neurednoj bradi. Zatim sumnjičavo zavrta glavom.

— Možda je odmah odjahao dalje. Možda je samo htio da povjerujete da će se tu zaustaviti.

Clint zaniječe glavom.

— U to ne vjerujem.

Jessup ga pogleda namršteno. — Zašto ne. Mogao je jednostavno zaobići grad i produžiti dalje.

— To je isključeno. Konj mu je bio iscrpljen poput mogej.

Šerif je malo razmišljao griskajući usnu.

— Možda je nabavio svježeg konja — reče Jessup. Bilo je očito da je postojao sve nestrpljiviji.

Nastala je kraća stanka. Napetost u salunu malo je popustila. Ljudi su se ponovo prihvatili pića i karata. Većina je ipak pažljivo pratila što se događa.

— Nešto ću vam predložiti, mister — reče Jessup. — Sada imam mnogo posla i ne mogu vam pomoći. No ako se zadržite nekoliko dana u gradu i za to vrijeme malo pronjuškate uokolo, rado vam stojim na usluzi.

Ward Jessup zabrinuto podigne obrve.

— Zar ga nećeš zatvoriti?

Šerif ga presiječe mrkim pogledom. — Zašto da ga zatvorim. Zato što ga ti ne podnosiš! Hm, takvih bi se našlo mnogo i zatvor bi začas bio pun.

— Ali on me je izazivao da povučem kolt.

Šerif je promatrao sina s lakim osmijehom na usnama.

— On to više neće uraditi. Više ga se ne moraš bojati. — Zatim se okrene Clintu. — Jesam li u pravu, neznanche?

Hayden je zapazio prijetnju u šerifovu glasu. Zar da sada dopije u zatvor? Gore mu se tog trenutka ne bi moglo dogoditi. To bi ubojici njegova brata omogućilo da se izgubi zauvijek. Ako je Ward ipak ubojica, trebat će mu neko vrijeme da to dokaže. Zbog toga odluči da prihvati šerifov prijedlog.

— U redu. Ja tražim ubojicu, i to je sve. Ako sam pogriješio, ispričavam se. — Te su riječi bile upućene Wardu.

Mlađi Jessup se isprsi. S lica mu je ponovo zračilo samopouzdanje.

— U redu — reče nakon kratke stanke. — Uбудuće pripazite malo više. Ja još nisam zaboravio ono što se tu maločas dogodilo.

Hayden nije mogao suzdržati podrugljiv osmijeh.

— U gradu ću se zadržati nekoliko dana, za svaki slučaj, ako do onda ne zaboravite.

Zašto ga do đavola izazivam, Clint odmah požali tih nekoliko riječi. Stari Jessup bljesne očima.

— Upamtite, mister, klonite se neprilike. U gradu možete ostati nekoliko dana i možda za to vrijeme pronađete nekakav trag. Samo pripazite da ne prekršite zakon. To

je sve što od vas tražim. Da nemam toliko posla, i ja bih vam pomogao. Tako biste prije mogli krenuti dalje. Na žalost, kao što sam već rekao, čeka me mnogo posla.

Zatim se nekoliko trenutaka zagleda u sina.

— Najbolje će biti da te na nekoliko dana imenujem svojim zamjenikom — reče ističući svaku riječ.

Zamor u salunu malo se utišao.

— Tako ću biti siguran da će u gradu vladati red i mir.

Ljudi su se iznenađeno pogledali. Jessup namršteno pogleda oko sebe. — Jeste li me svi čuli? Warda imenujem zamjenikom. On će me zamjenjivati dok budem odsutan.

Clint je dobro znao što to znači. Sa zvijezdom na grudima Ward će biti zaštićen. I ako se ukaže prilika da šerifov zamjenik upotrijebi svoj kolt — posebno u Clintovu slučaju — sve će se naoko dogoditi po zakonu. Iskušan način, pomisli Hayden. Jedino nije mogao razumjeti zašto šerif u sve to ulaže toliko truda. Da na samom početku odbaci svemoguća prigovore svojih sugrađana?

Visoki čovjek za šankom pride korak bliže.

— U redu, Sid. Slažemo se s tvojim prijedlogom. Ali, o kakvu je to velikom poslu riječ. Zar polaziš na put ili nešto slično?

Jessup potrese glavom. Bilo mu je očito nelagodno.

— Riječ je o privatnom poslu — promrmljao je namršteno.

Ljudi su se znatiželjno pogledavali.

— Očekujem posjet. Današnjom poštanskom kočijom.

— Posjet! — iznenađeno će debeli bradonja za krataškim stolom. — A tko ti to dolazi?

Šerif se iskašlje. — Moja buduća.

U salunu nastaje tajac. Jessup lakotom obriše ožnjeno čelo. — Žao mi je što vam nisam već rekao. Dao sam oglas u novine i danas stiže mlada.

Jessup pogleda oko sebe. Nitko se nije usudio nasmijati. Oni odostraga neprimjetno su se gurali. Konačno se jedan ohrabri.

— Čestitamo, Sid — oglasi se hrpavim glasom tražeći pogledom podršku ljudi oko sebe. — S pravom očekujemo da ćeš naš častiti pićem.

Napetost je odmah popustila. Šerif iskrivi usne u široku grimasu. Prošlo je ono najgora i sada mu je laknulo.

— U redu, momci — reče dobro raspoložen. — Svi za šank. Andy, svakom po jedno piće na moj račun.

— Huraa! — poviče neki već prilično nakresani čovjek i obgrli Jessupa oko ramena. — Pođimo, Sid! Da trgnemo jednu za tvoju sreću.

Jessup se nekako riješi pijanca.

— Nemam vremena, moram se dotjerati. Obrijati i sve ostalo prije nego što stigne mlada. — Zatim se okrene Wardu i stavi mu ruku na rame. — Pođi sa mnom. I ti se moraš obrijati. Što će pomisliti tvoja buduća majka ako te ugleda takva.

— Kočija dolazi! — poviče netko.

Sid Jessup podigne ruku. Nastala je tišina. Iz daljine se čulo kotrljanje kotača i povici vozača.

— Trista mu gromova! — opsuje šerif. — Sve mi se čini da će me moja buduća upoznati neobrijana. Dođi, Ward, da je dočekamo i poželimo joj dobrodošlicu.

Zajedno su pošli prema vratima. Za njima je krenulo i nekoliko građana.

Clint pođe prema šanku i pogleda Braddocka.

— Sada mi dajte moje pivo.

Braddock s police skine čašu i napuni je pjenušavom tekućinom.

— Imali ste prokletu mnogo sreće — promrsi gostioničar kroza zube, gurnuvši čašu prema gostu.

Hayden povuče dubok gutljaj, odloži čašu i skupljenih očiju zagleda se u krčmara.

— Zašto?

— Pa... pograbili ste se sa Sidom Jessupom i njegovim sinom.

— Je li Sid Jessup šerif?

Braddock kimne. — 'A Ward mu je mlađi sin.

Clint podigne obrve. — Zar ima još jednoga sina.

— Stariji se zove Lobo. Svi su oni opasni momci. Cijela obitelj.

Clint se nasloni na šank. — Šerif je postupio ispravno. Bar što se mene tiče.

Braddock ga pogleda postrance. — Čuli ste i razlog. Očekuje mladu i nije htio nepravilnosti. — Zatim pogleda kroz prozor. — Unaprijed je žalim. I ne sluti u što se upušta ako se uda za nekog iz te divlje obitelji.

— Ako su doista takvi — upita Clint — kako to da u vašem gradu predstavljaju zakon?

Braddock proguta slinu.

— Nitko im se ne usuđuje suprotstaviti. Drugim riječima, nitko to ne namjerava. Jessupovi su natjerali ljude da Sida izaberu za šerifa, i sada ih se ne možemo riješiti. Kad se god nas nekoliko nađe na okupu odmah odnekud iznikne Jessup, otac ili jedan od sinova. Tako se ne možemo organizirati u grupe. Sid,

istina, ne drži mnogo do svojih sinova, kao što ste već vjerojatno opazili, ali inače su složni čim se jedan od njih nađe u opasnosti.

Clint ispije čašu. Zatim je gurne preko šanka i zatraži novu. U salunu je vladala uobičajena atmosfera. Ljudi su ispijali čaše, kartaši za stolovima igrali su poker a klavirist je prebirao po tipkama.

Braddock je napunio drugu čašu. — Hoćete li poslušati dobar savjet, mister?

Hayden iskrivi usne.

— Zacijelo mi hoćete reći da bi za mene bilo najbolje da odjašem i zaboravim zbog čega sam ovamo došao.

Barmen kimne. — Upravo to.

Clint otpije gutljaj. — Uzalud se trudite.

Braddock se nalakti na šank. — Odjašite što dalje dok to još možete. Ward vam neće oprostiti što ste ga udesili pred tolikim ljudima.

— I što će mi učiniti?

— Ustrijelit će vas s leđa ili će natjerati oca da on to učini umjesto njega. Vi još ne poznajete Sida. Danas ste ga upoznali s krive strane. Sutra će opet biti onaj stari Sid — grozan i nestrpljiv. Taj i ne trepne okom kad nekoga želi ustrijeliti s leđa.

— Hvala na savjetu — reče Clint. — Ali, ipak vas neću poslušati. Čovjek kojeg tražim negdje je u gradu.

— A Ward?

— Još uvijek sumnjam u njega. Ali ako je to netko drugi, već ću ga pronaći. Odavde se ne mičem dok ga ne kaznim za ono što je uradio.

Braddock uzdahne.

— U redu, mister, kako hoćete. Ali, širom otvorite oči. — Zašutio je neko vrijeme brišući čaše. — Kako se zapravo zovete?

— Hayden. Clint Hayden.

Braddock se zamisli kao da o nečemu razmišlja.

— Hayden... — odjednom mu sine. — Dolazite li možda s Red Rivera.

— Tako je. Tamo sam bio prije nekoliko mjeseci.

Braddock se osmijehne široko. — Čuo sam za vas. Mnogo se pričalo o ratu na tamošnjim pašnjacima.

— A o meni?

— Vraški ste udesili one revolve-raše...

— Dosta o tome — prekine ga Clint odmahnuvši rukom. — To je davno prošlo. Nije dobro kad se mnogo misli na prošlost.

Gostioničar se primakne bliže. — Ali ljudi to ne zaboravljaju. I kod nas se o tome mnogo pričalo. Kad ljudi saznaju tko ste...

— Nikome ni riječi o tome kako se zovem — presiječe ga Clint. — Najbolje će biti da to zaboravite.

— U redu, Clint — reče Braddock. — Kako hoćete. Sada mi je jasno zašto ste s Wardom tako postupali, premda je uz njega bio otac. — Zatim pogleda ljude u salunu, obližne usne i upita tiho. — Šta namjeravate kad riješite ovaj slučaj.

Hayden slegne ramenima. — Ništa određeno. Zašto pitate?

Braddock se primakne još bliže. — Možda bi vas zanimao jedan posao?

— Posao! Gdje?

— Ovdje, u gradu. Već sam vam govorio o neprilikama koje imamo

sa Sidom i njegovim sinovima. Uvjeren sam da bismo mogli organizirati neke trgovce i druge građane. Oni bi vas podržali. Ovom gradu potreban je čovjek poput vas.

Hayden je razmišljao neko vrijeme.

— Ne znam što da vam odgovorim — reče otegnuto. — Ne volim nositi zvijezdu. To čovjeka nekako ograničava i...

— Razmislite o mojem prijedlogu. Imat ćete dovoljno vremena ovih nekoliko dana — reče Braddock. — Vjerujem da će vam biti lako preuzeti taj posao...

— Kočija dolazi! — čulo se izvana.

Ljudi su ustajali sa stolica. Sve je nagnulo na vrata.

— Baš sam znatiželjan kakva je ta Sidova nevjesta — reče netko pokraj Clint a ispijajući vrč piva.

Braddock se naceri šeretski. — I ja sam znatiželjan. Pogledajmo i mi tu mladu.

IV

Plainsman Hotel bio je nasuprot Braddockovu »Žutom prsluku«. Kad su Clint i krčmar izašli pred hotelom je već bilo okupljeno tridesetak znatiželjnika. Kočija je upravo skrenula u Glavnu ulicu.

— Rekli ste da Jessup ima još jednog sina — reče Clint promatrajući gomilu na drugoj strani ulice. — Dočekuje li i on novu majku?

Braddock zaniječe glavom.

— Ne viđam ga već neko vrijeme. Nemam pojma kuda se klatari Vjerojatno negdje po Meksiku. Oba Sidova sina ponekad odjašu tamo.

Kočija je dojurila ulicom i zaustavila se pred hotelom u oblaku prašine. Već je znatno zahladilo i dunuo je i lak povjetarac. Sva svjetla još nisu bila upaljena, ali većina stanovnika već je za taj dan završila posao. Gradićem je zavladało svečano večernje raspoloženje.

Kočijaš je čvrsto povukao kočnicu i sa svoga sjedala promatrao okupljenu gomilu.

— Hej, Sid! — ogласi se. — Kako je?

Zatim je ustao i skočio na zemlju. Pristupio je vratima kočije i otvorio ih. Najprije je izišao visok čovjek koji je sa svog odijela počeo otresati prašinu. Malo tko mu je obraćao pažnju. Gotovo sve oči bile su uperene u vrata.

— Ovo je Kingdom City, gospodiце — rekao je kočijaš. — Tu ste htjeli izići.

— Na vratima se pojavi djevojka tek nešto starija od dvadeset godina. Oklijevala je trenutak prije nego što je počela silaziti pomoćnim stepenicama.

— Starom Jessupu sreća se osmjehnula — dobaci netko pokraj Clinta. — Kako mlada nevjesta!

Braddock opsuje u pola glasa.

— Pa to je još dijete. Vjerojatno će postati ženom svoj trojici odjednom — kroz zube zareži Braddock.

Hayden je pažljivo promatrao Jessupa. Isprva se učinilo kao da se i on iznenadio. Tada mu se izraz lica izmijenio: osmjehnuo se.

— Malo brže, gospodiće — požurivao je kočijaš. — Moram se držati voznog reda.

Djevojka kimne; kao odsutna duhom. Bila je odjevena u dugu, plavu haljinu i gologlava, tako da se lijepo isticala njezina visoko očešlja-

na smeđa kosa. Oči su joj bile svijetle. Zacijelo su plave, nagađao je Clint. Lice joj je bilo dražesno.

— Gospodin Jessup... šerif! — upitala je drhtavim glasom.

Krenula je korak naprijed.

— Tu sam — reče Sid Jessup. — Očekivao sam vas, gospodiće.

Djevojka ustukne i zagleda se u Sida raširenih očiju.

— To... zacijelo je posrijedi... neka greška — promrmrljala je zbunjeno. — to nije moguće... da ste vi čovjek koji je...

— Ja sam Sid Jessup — isprsi se šerif. — Ja sam vam poslao novac za put. Ja sam taj koji će se vama oženiti.

— Ali... u pismu ste napisali da...

Jessup razvuče usne u širok osmijeh.

— Zašto se uzbuđujete? Za to nema razloga. Ne brinite, ja ću na vas paziti.

Iz djevojčinih očiju izbijao je užas. Netko se nasmije. Zatim se začuje prigušen hihot s trijema. Sid prijeteći pogleda oko sebe i smijeh začas prestane.

Činilo se da se djevojka već oporavila od nemila iznenađenja.

— Žao mi je, gospodine Jessup, ali ja za vas, na žalost ne mogu poći. Ja... ja sada, doduše, nemam novaca da vam vratim ono što ste mi poslali za put, ali ću svakako naći nekakav posao i vratiti vam sve do posljednje pare.

Sid je namršteno gledao djevojku.

— Mi smo sklopili sporazum i vi se morate držati prihvaćene obaveze. Pođite sa mnom i ne stvarajte mi nepotrebnih teškoća. Povest ću

vas svojoj kući. Sutra ćemo pozvati svećenika.

Djevojka se okrene i počne penjati u kočiju. Sid se zajapuri od bijesa. Priskoči, zgrabi je za ruku i povuče na zemlju.

— Ostat ćete ovdje — zareži ljutito. — Neću vam dopustiti da tek tako odustanete od sporazuma. Mi ćemo se vjenčati pa makar vas na to morao prisiliti.

Clint je opazio užas u njenim očima. Vješto je preskočio ogradu ispred saluna i čvrstim je koracima prešao preko ulice. Zaustavio se pokraj djevojke, kojoj su potekle suze. Snažnim udarcem nadolje oslobodio joj je ruku od šerifovih prstiju.

Sid Jessup zatetura nekoliko koraka. Kad je ponovno uspostavio ravnotežu, u očima mu se pojavi divlja mržnja.

— Prokleta skitnico...

Clint ga je hladno gledao u oči.

— Djevojka je rekla da se ne želi držati ugovora. Uvjeren sam da za to ima razloga.

Sid je ljutito sijevnuo očima, stežući šake. — Ona na to nema nikakvo pravo — zaurla zakrvavljenih očiju. — Ja sam joj platio put i ona pripada samo meni. Vas se to, ne tiče.

Zatim pogledom potraži sina. — Ward, zatvori tu skitnicu. Ja ću se s njime poslije pozabaviti.

Hayden ustukne nekoliko koraka, a u ruci mu se, upravo iznenađujućom brzinom, našao kolt. Gomilom pred hotelom prostruji žamor.

— Ona će kočijom napustiti grad — reče Clint. — Ako je nekom od vas stalo do toga da dobije metak, dovoljno je da je u tome pokuša spriječiti.

Sid Jessup gledao ga je netremice svojim tamnim, sjajnim očima. Ljudi su opazili da se s mukom suzdržava.

— Uvalili ste se u gadnu nepriliku, mister — zareži šerif. — Ljudi poput vas obično ne žive dugo.

— Ja ću to ipak pokušati — dobaci mu Clint nehajno. Zatim mu se glas izmijenio. — Odstupite nekoliko koraka, a sinu recite da pripazi na ruke. Hoću ih imati pred očima.

Šerif polako krene natrag. Gledaoci su se razmakli u stranu. Clint je budno motrio na Warda, koji je stajao nešto postrance. Morao ih je obojicu držati na oku, a u tome je bila najveća opasnost.

Kad se Sid dovoljno odmakao, Clint mu dovikne: — U redu, to je dovoljno. Ne mičite se dok se djevojka ne popne u kočiju. Izbjegavajte nesmotrene pokrete sve dok kočija ne ode iz grada.

Djevojka je smeteno pogledala čas Clinta, čas Sida.

— Ali... ja nemam novaca... — Oči su joj bile vlažne od suza. — On mi je poslao voznu kartu.

Hayden zavuče ruku u džep ne skidajući s očiju Sida i Warda. Izvadi novčanicu od pet dolara i pruži je djevojci.

— To će biti dovoljno za dio puta. Barem do Tuscona — reče nemarno, lako se osmjehnuvši.

— Mnogo vam hvala — promuća djevojka. — Hvala vam na svemu što ste za mene učinili. Vratit ću vam taj novac. Vama i gospodinu Jessupu.

— Zaboravite to — reče joj Clint. — A sada udite u kočiju da kočijaš potjera konje.

Clint je iza Sida Jessupa ugledao Andyja Braddocka. Zamijetio je znak upozorenja na njegovu licu. Na što ga je htio upozoriti? Na opasnost? Clint se nije usudio odvratiti pogled s dvojice protivnika.

— Kočijašu — poviče — krenite već jednom!

Tada je iza sebe čuo šum. Dolazio je iz kočije. Istog je časa — shvatio na što ga je Braddock htio upozoriti. Opasnost mu je prijetila s leđa.

Htio je skočiti u stranu, ali ga je u tome spriječila teška kočija. Prije nego što je išta drugo mogao poduzeti, nad sobom je spazio blještav predmet. Nešto ga je snažno udarilo po glavi. Pred očima su mu zatrepirale zvijezde, ali je krajnjim naporom volje ipak ostao na nogama. Nejasno, kao kroz neku mrenu, vidio je Warda Jessupa kako mu prilazi.

V

Hayden se rukom pridrži za prozor kočije. Uspravi se i zatrese glavom da se bar malo otriježni.

Ward je već stajao pred njim.

Clint se baci u stranu da bar nekako ublaži silinu naleta. Jessupovo lice bilo je ispunjeno mržnjom i iskrivljeno od bijesa. Žestoki udarci odbacili su Clintu na kočiju. U ledima je osjetio strahovitu bol, ali ga je ona ponovno privela k svijesti.

Odgurnuo je Warda kao dosadnu muhu. Zatim ga desnom šakom dohvati po bradi. Šerifov zamjenik zaurla i zatetura.

Hayden mu odmah priskoči i nakon dva dobro odmjerena udarca Ward se nađe na koljenima.

Ljudi su s uzbuđenjem pratili borbu. Neki su hrabrilu svoga mještani.

— Naprijed, Ward!

— Mazni ga, duguješ mu nekoliko udaraca! Pokaži mu da si pravi Jessup!

Ward se ponovo osovio na noge. Ovaj put krenuo je u napad opreznije. Podigao je obje ruke da zaštiti lice. Clint ga je pustio da mu pride. Znao je da Ward nije osobit borac, ali je ipak morao biti oprezan. Ward je bio razdražen i spreman na sve, pa i na najveću podlost.

— Ward, na tebi je red — poviče netko.

— Hajde, šta čekaš?

Ward krene u napad. Clint korakne unatrag izbjegavši prvi udarac. Šerifov zamjenik pođe za njim. Izmijenili su nekoliko žestokih udaraca i uskoro su se našli u klinču. Pokušavali su jedan drugoga izbaciti iz ravnoteže. Tada su se obojica srušila na zemlju.

Clint je na svom licu osjetio protivnikove nokte. Da bi zaštitio oči, zavrnuo je Wardovu ruku. Mladić zastenje od boli i stisak odmah popusti. Clint podigne noge ispred Wardovih grudi, ispruži ih poput napete opruge i Ward odleti nekoliko metara daleko. Clint se otkotrlja u stranu i odmah se podigne na noge. I Ward je već bio spreman na borbu.

Kad je nasrnuo po drugi put, Clint ga dočeka udarcem u desni obraz, ali je Ward nekako uspio izbjeći pesnicu koja ga je samo okrzнула. Istodobno je desnom nogom pokušao udariti protivnika u slabine. Djevojka iza Haydena zaprepašteno je kriknula.

Ward u svom pokušaju nije uspio. Clint ga je zgrabio za nogu i snažno je povukao uvis. Ward odleti natrag i tresne o zemlju.

— Ti, prokleta... — psovao je priгушено kroz okrvavljene usnice.

Tada se mašio za kolt. Clint je zapazio pokret, priskočio mu i nogom mu odbacio kolt u prašinu nekoliko metara daleko. Zatim ščepa protivnika za košulju na prsima, podigne ga i snažno ga pesnicom dohvati po bradi. Ward se zavrta, zatetura, ali se ipak održi na nogama. Malo je potresao glavom da se razbistri i ponovo je krenuo u napad.

Hayden je bio iznenađen izdržljivošću protivnika. Odakle mu toliko snage, pomislio je. Prvi udarac pogodio je Warda u desni obraz, a drugi odmah zatim u lijevi.

Do đavola, čudio se Clint, zar je još na nogama. Činilo se da Warda ništa ne može oboriti. U rukama mu je još preostalo snage. Clint je to osjetio kada ga je odmah zatim snažan udarac odbacio tako da se jedva održao na nogama.

Publika je ponovno živnula.

— Sada ćeš dobiti svoje — povikao je netko.

Clint je pokušao blokirati protivnikove udarce, ali mu to u prvi mah nije uspjelo. Činilo se da su Wardove rezerve snage neiscrpne. Pogodio je Clintu još jednom u lice.

Gledaoci su s uzbuđenjem pratili borbu. Odasvud su se čuli povici, uglavnom su hrabрили svog mještana. Među njima je bio i Sid Jessup. Po izrazu lica moglo se naslutiti da uživa u borbi.

Hayden nije mogao vidjeti djevoјku, ali je znao da je negdje blizu. Kočija je još bila na istom mjestu.

Ward je ponovno krenuo u napad. Clint odskoči u stranu i izbjegne prvi nasrtaj. Ward navali iznova. Clint iza sebe osjeti kočiju, a to je bilo opasno. Nikako ne smije dopustiti da ga uz nju priklješti.

— Pogledajte kako samo poskakuje — poviče čovjek koji je do tada najglasnije sokolio Warda Jessupa.

Jessup opsuje i snažno zamahne. Clint je prozreo protivnika smislivši najefikasniji protunapad. Brzo je zakoračio prema njemu, namjestio ruke kao da će ga udariti, zatim je spretno odskočio u stranu.

Kada je Ward pošao za njim, nalletio je na udarac koji ga je oborio na zemlju. Žamor u gomili je utihnuo.

Oboreni mladić tresao je glavom i tijelom poput izudarane životinje. Clint mu nije dopustio da se oporavi. Kad se Ward krajnjim naporom osovio na noge. Clint ga s nekoliko snažnih udaraca ponovo obori na koljena.

— Ustani, Ward!

— Dokaži mu da još nisi gotov! — čule su se riječi hrabrenja. Ward je ponovo ustao. Pogled mu je bio zakrvavljen a s usana obilno mu je tekla krv. Zateturao je prema svom protivniku stisnutih šaka.

Clint ga snažnim udarcem pogodi u bradu. Ward se posve uspravi i na trenutak ostane nepomičan, kao privezan nevidljivim koncima.

Clint je čvrsto odlučio da dovrši borbu. Šaku je zabio protivniku u želudac. Ward se saviје napola bolno jauknuvši. Zatim ga je udarac odozdo ponovo uspravio, a jedan dobro odmjereni direkt konačno je završio borbu.

Ward je zateturao prema gledaocima, zatim se skljokao u prašinu.

Još je jednom podigao glavu, zgrčnim prstima upro se o zemlju pokušavajući se priditi na laktove. Sve je bilo uzalud, u borbi je potrošio i posljednji trunak snage. Samo je zajecao i izgubio svijest.

— Pazite! — viknula je djevojka.

Clint se brzo okrene mašivši se za kolt, ali su korice bile prazne. Kolt mu je ispao još na početku borbe.

Tada je ugledao Sida. Lice mu je bilo iskrivljeno od mržnje, a u ruci je držao uperen kolt.

Clint je pokušao da skokom u stranu izbjegne udarac, ali je već bilo prekasno.

Snažan udarac pogodi ga u potiljak.

VI

Okrenuo se na stranu i bolno zajecao. Pokušao je otvoriti oči. Isprva u tome nije uspio, a zatim su mu pred očima zaplesale zvijezde. Ustanovio je tek nakon nekoliko pokušaja da je oko njega tamno kao u rogu.

Nije imao pojma gdje je. Osjećao je umor i bol u svim udovima. Tome se nije čudio. Jahao je gotovo bez stanke puna dva dana, a zatim se upustio u borbu s Wardom. To ga je posve iscrpilo.

Bol se povećala sa svakim udisajem. Osjećao je otkucaje srca od nožnih prstiju pa sve do kose. Uzalud je pokušavao uspraviti gornji dio tijela. Naponi su ga toliko iscrpili da je ponovo utočio u dubok san.

Probudio se nakon nekoliko sati. Oštra bol ustupila je mjesto muklom brujanju, pretežno u glavi.

S mukom se uspravi. Boljelo ga je čitavo tijelo, ali premda se točno sjećao svih pojedinosti borbe: Wardovi udarci nisu ga mogli dovesti do takva stanja, nisu mu mogli toliko nauditi.

Onda mu je sinulo: Ward ga je zacijelo udarao poslije u čeliji onako onesviještena. Oštra bol u rebri-ma ukazivala je na udarce čizma-ma.

Clint razvuče lice u bolnu grimasu, nešto poput kisela osmijeha. Bilo mu je jasno zašto ga je Brad-dock upozorio na Jessupove. Bili su podmukli poput čegrtuše.

Zatim pogleda oko sebe. Ležao je na ležaju u zatvoru. Oko njega bilo je mračno i tiho. Pokušao je ocijeniti vrijeme koje je proveo u čeliji. Mora da je prošlo dosta vremena otkako je onesviješten donesen u zatvor, pomisli Clint.

I na ulici je bilo tiho. Jedva je čuo tek pokoji šum. Iz daljine dopirali su zvukovi klavira, a ponekad i smijeh.

Tada se sjeti uzroka svoje nevolje. Svega onoga što je dovelo do toga da sada ispremlaćen leži u zatvoru.

Djevojka! Je li uspjela pobjeći, oteti se iz Sidovih ruku?

Ustao je, bolno iskrivivši lice, i zakoračio po uskoj čeliji. Nakon desetak koraka već se bolje osjećao. Najgore je prošlo, bolovi su počeli popuštati a mišići više nisu bili tako kruti. Već se osjećao mnogo bolje.

Tada je opazio da nije sam u zatvoru.

Kroz rešetke je ugledao čovjeka za šerifovim stolom. Činilo se da spava, nagnut naprijed, s glavom

na rukama. Stasom je nalikovao na Warda Jessupa.

Clint je razmišljao trenutak. Zao-kupila ga je glavna briga: iz te ćelije svakako mora pobjeći. Više nije bila posrijedi samo osveta radi koje je došao u taj gradić. Sada je valjalo spasavati djevojku ako ju je Jessup zadržao. A osim svega, i život mu je bio u opasnosti sve dok je u zatvoru.

O obitelji Jessup više nije imao nikakvih iluzija. Ako mu ne uspije da umakne do zore, život mu neće vrijediti ni prebite pare.

Promatrao je čovjeka za stolom. Kako da ga namami i navede da otključa ćeliju? Da pokuša izmišljenom ozljedom? — Zamjeniče! — poviče glasno.

Ward se nije pomakao.

— Zamjeniče! Potreban mi je liječnik. Ozlijeđena mi je ruka. Dodite ovamo i uvjerite se.

Čovjek za stolom nije se oglasio. Clint zgrabi željezne šipke i čvrsto ih strese.

Vrata su se otvorila!

Nisu ni bila zaključana? Clint zastane neodlučno. Je li posrijedi trik ili stupica, pomislio je. Zagledao se u nepomična čovjeka za stolom. Negdje u gradu odjeknu pucanj.

Osjetio je opasnost kojom je bio okružen, ali nije znao odakle mu prijeti. Nešto se događalo i on je bio siguran da je to nešto upereno protiv njega.

Oprezno je odgurnuo vrata ćelije i polako se približio čovjeku za stolom. Bio je spreman da reagira na svaki pokret usnula čuvara.

Kad se približio čovjeku, odmah ga je prepoznao. Bio je to doista Ward Jessup. Prepoznao je i poderao košulju i crni šešir široka oboda.

Oprezno mu dodirne rame i potrese ga. Ward se gornjim tijelom nagne ulijevo i sruši se na pod.

Clint klekne pored nepomična tijela i pretraži ga. Ward je već bio hladan!

Zacijelo je mrtav već nekoliko sati, pomisli Clint. Tada ugleda oružje koje je dokrajčilo život mladom Jessupu. U leđa mu je do drške bio zaboden širok nož. Netko ga je njime ubio vjerojatno dok je sjedio za stolom. Možda nije ni vidio ubojicu.

Clinta su prenuli glasovi. Razabrao je riječi.

— Baš me zanima kako Ward izlazi nakraj s novim zatvorenikom.

Netko je to rekao na ulici. Clintu je bilo jasno što je posrijedi i on je brzo reagirao. Znao je što će mu se dogoditi ako ga zateknu pored mrtvoga šerifova pomoćnika. Priskoči vratima i povuče zasun. Prozorski kapeći bili su doduše otvoreni, ali budući da je u šerifovu uredu bilo tamno, odanle mu nije prijetila opasnost. Osim toga, prozorska stakla bila su tako prljava da se kroz njih jedva išta moglo vidjeti.

Stao je iza vrata i osluhnuo. Po koracima je zaključio da su dvojica. Penjali su se drvenim stepenicama na trijem ispred zatvora. Pri tom su se spoticali i Clint je zaključio da baš nisu trijezni.

Došli su do vrata i jedan je uhvatio kvaku pokušavši otvoriti vrata. Potresao ju je nekoliko puta ali uzalud. Zatim je nekoliko puta pokušao. Kada se i nakon toga iznutra nitko nije odazvao, odustao je.

— Zacijelo je zaključao i otišao kući — rekao je pijani čovjek isprekidano.

Drugi zahihota.

— Možda je htio posjetiti novu majčicu.

— H-ahahaha! Ta ti je dobra — grohotom se nasmije onaj što je pokušavao otvoriti vrata.

— Sjetio sam se nečega — ponovo se oglasi onaj drugi. — Kako bi bilo da odemo starom Jessupu i da mu čestitamo što je izabrao baš takvu. Možda nas počasti pićem, šta kažeš?

Upitani promrmlja nešto nerazumljivo.

— Hm, možda si u pravu. — Sutra je vjenčanje i Sidu noćas nije ni do kakvih posjeta.

— Tako je. Najbolje da pođemo Braddocku i da ga upitamo što on drži o sutrašnjoj svadbi. Ja bih mogao podnijeti još čašicu-dvije.

Koraci su se počeli udaljavati i Clintu je laknulo. Pogleda kroz prozor i ugleda dvojicu kako nesigurna koraka odlaze prema salunu »Žuti prsluk«.

Upravo je saznao što se dogodilo djevojci. Nije se uspjela osloboditi iz Jessupovih ruku. A građani? Zacijelo nijedan nije ni makao prstom da joj pomogne.

A gdje je sada? Vjerojatno u Jessupovoj kući.

Clinta zaokupe druge misli: vlastiti položaj. Po svemu sudeći nije mu se pisalo dobro. Ward je bio proboden nožem u zatvoru i sumnja će bezuvjetno pasti na zatvorenika. Clintu je bilo jasno da je sve bilo brižljivo isplanirano. Zašto bi inače ostavili nezaključana vrata ćelije?!

Zatim će ga proglasiti ubojicom i osuditi na smrt. Došao je do zaključka: preostaje mu jedino da pobjegne.

Ali tko je ubio Warda Jessupa? Zašto ga je ubio? Tko je od toga mogao imati koristi?

Odgovor se činio jednostavnim. Svatko u gradu mogao ga je ubiti. Jessupovi, prema onom što je saznao, nisu baš bili omiljeni. Neki su bili na njihovoj strani jedino iz straha.

Nije imao izbora: morao je napustiti grad. Ako bi ostao do jutra, to bi za njega bila sigurna smrt. Svi su vidjeli kako se borio s Wardom i svi će biti uvjereni da ga je on ubio.

A kad se Sid Jessup vrati u svoj ured, neće nimalo oklijevati.

S druge strane, ako Clint ode iz grada, neki će to shvatiti kao priznanje krivice. Pa ipak, pomisli Hayden, od dva zla treba birati manje. Ako pobjegne, barem će biti slobodan i to će mu omogućiti da smisli idući potez.

Možda će moći pomoći i djevojci.

Ona mu nikako nije izlazila iz glave. Neprestano se sjećao izraza njenih užasnutih očiju kad ju je Sid Jessup zgrabio za ruku. Bila je sama, bez ijednog prijatelja, a mještani su se bojali da joj pomognu.

Jessupovi će za njim krenuti u potjeru, to je posve sigurno. Zašto da sa sobom ne povede i djevojku. Time, ionako, ništa ne bi izgubio.

Pošao je k pisaćem stolu i otvorio ladice. U gornjoj je pronašao svoj kolt. Pregleda ga i ustanovi da je nabijen. Zadovoljno ga gurne u košice.

Oprezno se prišulja vratima. Odgurne zasun, odškrine vrata i proviri kroz pukotinu. Osluhne prema salunu i hotelu odakle su se čuli pri-

gušeni glasovi i svirka. Zatim odgurne vrata i brzo izađe na trijem.

Istog trenutka odjekne hitac.

VII

Metak je prošišao nekoliko centimetara pored njegove glave. Drveno iverje s vrata pōdere mu košulju. Baci se na drvene daske, osjetivši pri padu strahovitu bol. Odjeknuo je i drugi hitac, sasuvši mu pijesak u lice.

Otkotrljao se u stranu i ponovno skočio na noge. Što dalje i neprekidno u pokretu, grozničavo je razmišljao, samo ću tako umaći strijelcu koji me vreba. Odlučio je da otrči iza zatvora, tamo ga neznaničevi meci neće stići. Trčeći, povukao je kolt, ali se njime nije mogao poslužiti jer je strijelac bio u dobrom zaklonu.

Ponovno je bljesnulo, ali je metak proletio daleko u stranu. Zacijelo sam već umakao na sigurno, pomisli Clint s olakšanjem. Još samo da stignem do ugla i da odande pokušam pripucati na napadača.

Privukao se uglu i oprezno izviri prema mjestu odakle je pucao napadač. Ovaj je ispaljivao metak za metkom, ali, po svemu sudeći, nasumce.

Na drugoj strani ulice bile su tri kuće. Protivnik je bio u jednoj od tih kuća ili u nekoj uličici između njih. Daleko niz ulicu, ispred saluna »Žuti prsluk« začuili su se glavosi. Ljudi su izašli na ulicu, vjerojatno uznemireni pucnjavom. Znatiželjno su pogledavali prema zatvoru.

Clint je napeto promatrao tri kuće. Bio je spreman da pripuca na

prvi bljesak ili pokret. Ali, na drugoj strani ulice sve je bilo mirno. Vidjele su se samo velike, tamne siluete.

Možda se krije u nekoj pokrajnjoj uličici, pomisli Clint. U tom slučaju lako će mi umaći.

Ljudi ispred saluna vratili su se svojim čašama i kartama. Zacijelo su bili zadovoljni što je pucjava prestala i što se ništa nije dogodilo. Klavirist je zasvirao neku popularnu pjesmicu i u salun se vratilo uobičajeno raspoloženje.

Clint se povuče nekoliko koraka, sagne se tražeći po zemlji nekakav kamen. Konačno ga je napipao, vratio se do ugla i bacio kamen na drugu stranu ulice.

Na odgovor nije trebalo čekati.

Hayden je ugledao narančasti bljesak i začuo prasak. Strijelac je pucao iz uličice nasuprot zatvoru. Clint nije oklijevao ni trenutka. Brzo je ispalio dva metka prema mjestu odakle je bljesnulo, zatim je skočio iz zaklona i velikim koracima potrčao preko ulice.

Nije trčao prema uličici u kojoj je bio strijelac, već je odlučio da mu se primakne sa strane. Kad je dotrčao do kuće na drugoj strani, oprezno je izviri iza ugla. Prostor između dviju kuća bio je zarastao grmljem i korovom, a vjerojatno je služio i kao gradsko smetlište.

Clint je očekivao da će napadač ponovo pripucati, ali se prevario. Možda čeka da se više izložim njegovim mecima, pomisli, ili je već dao petama vjetra.

Na trijem ispred saluna ponovno su izašli ljudi. Ovaj put bilo ih je više. Čak je i klavir prestao svirati. Činilo se da je cijeli drag bio zabrinut i uplašen. Ljudi koji su već po-

šli spavati nisu se usudili virnuti kroz prozor. To je Clint navelo na pomisao da su građani Kingdom Cityja bili navikli na noćnu pucnjavu. Nikoga nije zanimalo kome su meci bili namijenjeni i tko ih je ispalio. Svatko se brinuo o vlastitom miru i sigurnosti.

Clint je odjednom začuo topot koji se naglo udaljavao, iza kuća pored kojih je stajao. Uskoro se posve izgubio u daljini. To je zacijelo momak koji me je čekao da izidem iz zatvora, pomisli Clint. Budući da me u prvim pokušajima nije pogodio, sada je odustao od svega i odmaglio.

Unatoč tome Clint se oprezno probijao kroz grmlje i smeće u pokrajnjoj uličici. Tada se iza oblaka pojavio mjesec i blagim sjajem obasjao kraj uličice do kojeg je upravo stigao. Od protivnika nije bilo ni traga ni glasa.

Zaustavio se da razmisli o svom položaju. Nikako nije smio dopustiti da ga ljudi ispred saluna vide. Što kasnije otkriju Wardov leš, to ima više šanse da postigne svoj cilj. Još nitko nije znao da je maločas pobjegao iz zatvora.

U mislima se ponovo vrati čovjeku koji ga je pokušao ubiti. Tko je taj? Sid Jessup ne dolazi u obzir. On je bio zaokupljen drugim poslom.

Bio je to neko koji je sa sigurnošću računao na to da će poslije ubojstva iz zasjede moći uteći. Taj je znao da će Clint prije ili kasnije izaći iz zatvora. A to je vodilo do jednog zaključka: Wardov ubojica i čovjek koji je upravo odmaglio bili su jedna te ista osoba. Tko bi inače bio tako siguran da će Clint u to

vrijeme potajno izaći iz zatvora. To je značilo i to da Jessupova obitelj nije bila umiješana u taj neuspjoh pokušaj. Tko bi mogao i pomisliti da bi Sid ili Lobo nožem ubili sina, odnosno brata.

Međutim, jedno je bilo jasno: sve je bilo brižljivo planirano. Neznanac je želio stvoriti dojam da je Clint prilikom bijega ubio Warda, a zatim je i sam poginuo od metka. A pravoga ubojicu grad bi slavio kao heroja koji je naišao u pravi čas i tobožnjem ubojici onemogućio da pobjegne. Sve je išlo po planu do trenutka kad je nepoznati napadač opalio prvi hitac i Warda promašio za dlaku. Da ga je tada pogodio, plan bi mu potpuno uspio.

Kome je toliko bilo stalo do toga da ga se riješi?

Odgovor nije bio težak: ubojici njegova brata Dannyja. Clint u Kingdom Cityju i nije imao neprijatelja osim Sida Jessupa, a on nije dolazio u obzir. Razmišljanja su ga dovela i do važnog zaključka: Ward nije bio Dannyjev ubojica, on ga je okrivio nevina. Šta bilo da bilo, za to mu se više nije mogao ispričati.

Clint pogleda prema salunu. Ulica je ponovo bila prazna. Razmišljao je nekoliko trenutaka što da poduzme. Da sada traži Dannyjeva ubojicu nije imalo smisla. Uostalom, kako da ga ulovi? BjeGUNac je stekao već veliku prednost, a on je bio daleko od svojeg konja. Osim toga, u mraku je imao malo šanse da u tome uspije. Preostalo mu je jedino da se strpi do prve zgodne prilike. Možda će sada, nakon Wardova ubojstva, Sid pokazati više zanimanja za toga čovjeka i potru-

diti se da ga uhvati. Dosada tome nije obraćao mnogo pažnje.

Clint je konačno stvorio plan: negdje će se sakriti, po mogućnosti što dalje od Sida Jessupa. Dannyjev ubojica ponovo će se pojaviti da pokuša popraviti ono što je propustio, a to će Clintu omogućiti da ga se dokopa.

Misli mu se vrate djevojci. Ona mu se u tom času učinila najvažnijom. Jessup se sutradan njome hoće oženiti i tu se više nije smjelo gubiti vrijeme. A kako da je oslobodi — o tome još nije razmislio. Sigurno će pronaći način da u tome uspije kad jednom pronađe Sidovu kuću. A kada je odvede na sigurno, svu će pažnju moći posvetiti Dannyjevu ubojici.

Oprezno se iskrao iz uličice i držeći se tamnih trijemova pošao je prema Carsonovoj konjušnici. Kapija je bila zaključana. Pogledao je na obje strane i kada se uvjerio da na ulici nema nikoga, šakom je pokucao. Iznutra se čuo štopot i mrmljanje i uskoro se na vratima pojavio starac. Clint ga je zacijelo izvukao iz kreveta i on je pospano žmirkao očima. — Hej, mister — promrmlja nervozno. — Tako kasno...

— Došao sam po konja.

— Zar sada... usred noći!

Clint ga odgurne u stranu i ude u konjušnicu.

Konjušar upali svjetiljku i pokazao mu kut.

— Eno ga tamo.

Hayden zaniječe glavom. — Potrebam mi je drugi konj. Moj je suviše umoran.

Starac nakrivi glavu. — Aha, vi hoćete unajmiti konja.

— Tako je.

Stari se počeo po potiljku. — Ne znam... — počne nesigurno. — Gospodin Carson mi je zabranio da noću...

Clint mu se prijeteci unese u lice. — Do vraga s tim što vam je zabranio — presiječe ga grubo. — Neću vam ukrasti konja. U zalog vam ostavljam svojeg. Vrijedniji je od bilo kojeg vašeg kljuseta.

Starac se konačno složio. — U redu, kako hoćete. — Osjetio je da s neznancem nema šale. — Svi naši konji otraga su u koralu. Izaberite jednoga po volji. Ja ću ga osedlati.

— Neće biti potrebno — reče mu Clint blažim glasom. — Podite u krevet i dobro se ispavajte. Sam ću osedlati konja. Gdje je moje sedlo.

— Tamo u prvoj pregradi. Zar vam doista nisam potreban?

— Niste — odgovori mu Clint i pođe prema svom sedlu. Kad je s njim u rukama prolazio kraj konjušara, nešto mu padne na pamet.

— Gdje stanuje šerif Jessup?

Stari je pokušao prikriti zijevanje.

— Istočno od grada. Tri ili četiri milje. U bijeloj jednokatnoj kući. Ne možete je pronaći.

— Mnogo vam hvala — zahvali mu Clint ljubazno. — Konja ću vam vratiti sutra.

Starac se malo otrijeznio.

— Zar ćete poći k Jessupu?

Clint nije mogao suzdržati osmijeh. — Pogodili ste. Spremam mu malo iznenađenje. Za njega i za — sutrašnju svadbu.

VIII

Jessupov ranč nije bilo teško pronaći. Kuća je bila okružena nižim gospodarskim zgradama. Doimala se isto tako neuredno kao i šerif toga poslijepodneva.

Clint zauzda konja i povede ga prema šumarku stotinjak metara ispred dvorišta. Tamo sjaše a konja priveže za drvo. Primakne se rubu šumarka i zagleda u kuću. Jedan prozor još je bio osvijetljen, a to je značilo da je netko još bio budan.

Morao je biti oprezan. Prostor do ograde prešao je vješto, šuljajući se od grma do grma. Tiho se prebaci preko ograde i priljubi uza zid najbliže drvarnice. Kad ju je bolje pogledao, ustanovio je da je trošna i zapuštena. Drvena vrata visjela su na jednoj šarci, a u kutu pored vrata bila je gomila zardala alata. Na krovu je bilo nekoliko rupa kroz koje su se vidjele zvijezde. Tlo je bilo zaraslo u korov.

Clint osluhne. Tada je začuo zvukove iza kuće. Blago zveckanje metala kao kad se kožom tare o tvrd predmet. Pričekao je nekoliko minuta. Zvuci su se ponovo čuli. To je zacijelo konj, pomisli Clint. Traži hranu po koralu.

Oprezno se odšuljao do šumarka u kojem je ostavio konja, zaobišao ranč u širokom luku i primakao se kući sa stražnje strane. Tamo je doista bio koral, a u njemu konj pokraj hrpe sijena.

Jedan jedincati konj.

To ga je ohrabrilo. U kući je osim djevojke bio samo jedan čovjek. Zatim je svu pažnju posvetio kući. S te strane bila mu je bliža i on bez imalo oklijevanja prijeđe

desetak metara što ga je dijelilo do kuće. Osvijetljeni prozor nije bio daleko od mjesta na kojem se nalazio. Clint skine šešir, pripijen uza zid primakne se prozoru i proviri nakratko.

Usred sobe bio je stol, a za njim je sjedio Sid Jessup. Soba je bila oskudno namještena a osvijetljavala ju je prašnjava svjetiljka. Clint je uza zid ugledao dva jadra ležaja, na stolu prljavo posude i ostatke jela, a na podu i ormaru desetak praznih boca. Činilo se da je Jessupovima ta prostorija služila za stanovanje, spavanje i pripremanje hrane.

Sid je upravo primakao grlić boce ustima. Pošto je snažno povukao nekoliko puta, rukavom je obrišao usta. Bilo je tako tiho da je Clint čuo klokotanje tekućine dok je Sid nagnuo iz boce. Zatim ju je stavio na stol, okrenuo se napla i zagledao u jedna vrata.

Polako je ustao držeći se za naslon stolice i stol te nesigurna koraka pošao prema tim vratima. Uhvatio je kvaku i pokušao otvoriti, ali su ona bila zaključana. Potrese kvakom nekoliko puta, ali uzalud. Nitko s one strane nije mu otključao. Sid se počeo po potiljku razmišljajući namršten. Zacijelo se nije mogao odlučiti da razvali vrata. Najzad je od toga odustao i ponovo se vratio k stolu. Sjedne i dohvati polupraznu bocu.

To je Clintu bilo dovoljno.

Djevojka je zacijelo iza zaključanih vrata. Uspjelo joj je da barem na neko vrijeme izbjegne mrsku prisutnost nestrpljiva ženika. Koliko će to trajati, Clint se nije usudio nagađati.

U mislima se pozabavio tlocrtom kuće. Morao je sa sigurnošću pronaći prostoriju u kojoj je djevojka zaključana, da ne bi pokucao na krivi prizor. Zaobišao je kuću. Upamtio je položaj prozora s druge strane i sada je pokušavao pronaći prozor iza kojega je bila djevojka. Samo je jedan dolazio u obzir, i on mu se tiho približi.

Prozor je iznutra bio zamračen. Oklijevao je trenutak razmišljajući o tome kako da privuče njezinu pažnju a da pri tom ne ugrozi svoj plan. Znao je da mora raditi tiho da ne bi uznemirio Sida u pokrajnjoj sobi. Šerif je, doduše, bio pijan, ali ne toliko da ne bi čuo sumnjive šumove.

Clintu je bilo jasno da bi bilo najbolje da djevojku izvuče iz kuće, a da to Jessup ne opazi. Pretpostavljao je da je još u toj sobi. Time bi dobili veliku prednost. Clint bi je u međuvremenu odveo u Kingdom City i dok bi šerif otkrio da je u sobi nema, ona bi već bila na sigurnom, u kočiji za Tuscon.

Međutim, Clintu je zaokupio nov problem: što ako ujutro nijedna kočija ne polazi iz gradića? I za to je našao rješenje: sam će je odvesti u najbliži grad. To će, istina, nešto poremetiti njegove planove, ali tog mu se trenutka djevojčina sigurnost učinila važnijom od svega, čak i od osвете zbog koje je jahao miljama daleko.

Predvidio je još jednu mogućnost: da zajedno presretnu ili stignu kočiju i da se djevojka u nju ukrca. Tako bi uštedio vrijeme. Sada je, međutim, bilo najvažnije da je neprimjetno izvuče iz kuće.

Tiho je kucnuo na okno. Uznemirila ga je zvonkost kucaja u tihoj

noći. Nadao se da će podići rolete, ali se to nije dogodilo. Pokucao je još jedanput, ali ni ovaj put nije bilo odgovora. Počeo je kuckati određenim ritmom i odjednom je opazio kako se podiže donji rub rolete. Sasvim se primakao prozoru da ga ona lakše prepozna.

Zacijelo ga je prepoznala jer je roletu odmah povukla gore. Zatim je lice prislonila uz staklo. Oči su joj bile crvene od plača, ali lice bljedelo. Unatoč tome lako mu se osmjehnula.

— Hvala bogu, to ste vi!

On to nije mogao čuti, ali je po pokretima njenih usana razumio što je rekla.

— Otvorite prozor — šapnuo joj je.

Ona ga nije razumjela. On stavi ruke na donji rub stakla kako bi joj objasnio što treba da uradi. Konačno je shvatila, kimnula i počela podizati prozor. Uspjela ga je podići samo nekoliko centimetara. Clint je pažljivije pogledao prozor i ustanovio da je u okvir prozora bilo zbijeno nekoliko drvenih klinova, pa se prozor nije mogao otvoriti ni iznutra ni izvana. Jessupovi su se osigurali protiv neželjenih uljeza.

Hayden se sagne do uska prosjeka.

— Vode li u vašu sobu samo jedna vrata? — upita je prigušeno.

Ona kimne.

— Samo jedna. A on je u drugoj sobi.

Ako razbijem staklo, pomisli Hayden, to bi uznemirilo Sida, a to svakako valja izbjeći. Morat će izmisliti nešto bolje ako želi djevojku izbaviti iz kuće a da to šerif ne opazi.

Ponovo se sagne i šapne kroz pukotinu:

— Pribavit ću vam konja i dove-
sti ga ovamo. Tako ćete brže pobje-
ći.

Opazio je strah na njezinu licu, i
pokuša je ohrabriti osmijehom.

— Ne brinite, odmah ću se vrati-
ti, gospođice...

— Fairley, Ann Fairley.

— Vraćam se za nekoliko minuta.

Lako mu je kimnula i njemu se
učinilo da joj se vratilo samopouz-
danje.

Odšuljao se do koralu u kojem je
maločas ugledao konja. S olakša-
njem je ustanovio da je konj već
bio osedlan. Sid je u koral bacio
nešto sijena ne potrudivši se da s
konja skine sedlo.

Clint skine nekoliko greda koje
su zatvarale ulaz u koral, pođe pre-
ma konju i dohvati mu uzde. Zatim
ga povede do šumarka u kojem je
ostavio svoga konja. Tamo je prive-
zao i Sidova konja i ponovno se vrati-
tio k prozoru iza kojega je čekala
Ann Fairley.

— Je li sve u redu? — šapne joj
kroz pukotinu.

Ona kimne. — Samo... ne znam
kako ću izići odavde. — Lice joj
poprimi zabrinut izraz. — Zacijelo
ga nećete...

— Ubiti — prekine je on. — To
ste pomislili, zar ne? Ne, neću ga
ubiti osim ako me sam na to ne pri-
sili. Sada ću zaobići kuću i doći do
prozora sobe u kojoj sjedi za stolom
propisno nakresan. Tako ću privući
njegovu pažnju i izmamiti ga iz ku-
će. Kada začujete da se zatvaraju
ulazna vrata, pohitajte brzo iz sobe.
Jeste li me razumjeli?

— Jesam.

— Postoje li osim ulaznih vrata
još koja?

— Na desnoj strani, vode prema
konjušnici. Jessup me je kroz njih
doveo u kuću.

— U redu, izidite na ta vrata, Iza
konjušnice je šumarak. Tamo sam
ostavio konje.

— Hoću li i vas naći tamo? —
Glas joj je drhtao a oči su bile ispu-
njene strahom.

— Tamo ćemo se sresti. Jessupa
ću se riješiti čim budem siguran da
ste izvan kuće. Ako ne dođem u
šumarak za pet minuta, odjašite
sami.

— Kuda?

— Cestom odmah iza šumarka.
Njom ćete stići u grad.

Nastala je kratka stanka. — Radi-
je ću vas pričekati.

— Ne — rekao je odlučno. —
Čekajte me samo pet minuta. Mož-
da me zadrže nepredviđene neprili-
ke kad se budem htio osloboditi Jes-
supa. Ako se to dogodi, ne bi imalo
nikakva smisla da gubite dragocje-
no vrijeme.

— A vi...

On potrese glavom. — Ovamo
sam došao da vas oslobodim. Ja ću
se već nekako snaći. Odjašite u
grad i pođite u salun »Žuti prsluk«.
Tamo potražite Andyja Braddocka
i recite mu da vas ja šaljem i da
ga molim da vas otpremi iz grada
prvom poštanskom kočijom.

— A šerifov zamjenik? Jessupov
sin? Ako me on vidi u gradu...?

— On je mrtav. Njega se više ne
morate bojati. Ni mještana se ne
morate bojati. Oni vam, doduše,
neće pomoći, ali vas neće spriječiti
da otputujete. Braddock će se pobri-
nuti da se pravovremeno uklonite iz
grada.

— U redu — složi se djevojka kimnuvši glavom. — Ipak bi bila mirnija da ste i vi sa mnom.

On joj se osmijehne.

— Tako će vjerojatno i biti. Osim ako događaji krenu naopako. U tom slučaju morat ćete sami u grad. Jeste li spremni? Pričekajte dok ne čujete kako zaključava ulazna vrata.

— Ja sam spremna — odgovorila je odlučno. — Pripazite na sebe, molim vas.

On joj mahne rukom i povuče se u sjenu nadstrešnice. Zatim je zamakao iza ugla i polagano prišao prozoru sobe za dnevni boravak. Jessup je još sjedio za stolom zureći u bocu, koja je sada bila prazna.

Clint se osvrne prelazeći pogledom po dvorištu. Neće mi biti teško, pomisli, da šerifa izmamim napolje.

Ponovo se okrene prozoru i lako ga dodirne rukom. Jessup iznenađeno pokrene glavu. Clint je lice gotovo prislonio uz prozor tako da ga je šerif lako mogao prepoznati.

U šerifovim očima pojavi se najprije iznenađenje a odmah zatim mržnja. Skoči, odgurnuvši stolac, i povuče kolt iz korica. Clint se odmah skloni u tamu. Znao je da Jessup neće pucati u prazno, već samo u jasan cilj.

Clint je dotrčao do stare drvarnice i tamo se prikrio. Istoga trenutka otvorila su se ulazna vrata i šerif je istrčao na trijem s koltom u ruci. Načas je zastao oklijevajući dok mu se oči ne priviknu na tamu.

— Tu sam, šerife — dobaci mu Hayden izazovno, provirivši iza zaklona.

Iz šerifova kolta bljesne plamičak i metak se zabije u dasku trošne

drvarnice. Clint se nagne i potrči do gomile cjepanica usred dvorišta. Iza njih se skutri vrebajući svog protivnika.

— Jessup! Netko vam je noćas ubio sina. Ubojica mi je htio prišiti to ubojstvo. Došao sam vam reći da s time nemam nikakve veze...

Ponovo je odjeknuo pucanj, ali je metak ovaj put odletio daleko u stranu. Sid očito nije bio siguran gdje se skriva njegov protivnik. Clint potrči prema konjušnici. Sid ga je ugledao i na njega ispalio dva metka, ali nijedan nije pogodio cilj.

— Sid, što se tu događa?

Kad je začuo nepoznat glas, Clint se baci na zemlju. Brzo je otpuzao u sjenu kojnušnice, zatim je pogledao prema mjestu odakle je došao glas. Pred sjenikom stajala su dva čovjeka, bosonogi i u gaćama. Jessupovi kauboji.

— Bates, Tolliver! — poviče šerif. — Uzmite koltove i pođite za mnom. Oko kuće se vucara odbjegli zatvorenik. Tu je u dvorištu, moramo ga opkoliti. Požurite!

Kauboji su se izgubili u sjeniku. Hayden se našao u škripcu: Jessup je imao kauboje, a on nije predvidio tu mogućnost. Šta zapravo rade ti ljudi, razmišljao je skutren uza zid konjušnice. Ranč se doimao prilično jedno.

I što sada? Pred sobom je imao tri protivnika. Najbolje će biti da napusti borbu i pobjegne prije nego što se pojave ona dvojica iz sjenika. Clint ustane i pogleda prema šerifu. Jessup je još uvijek bio na trijemu. Kolt mu je bljesnuo na mjesecini: bio je izvrstan cilj.

Clintu nije bilo do toga da ga ubije. Okrene se i potrči iza konjušnice. Tamo zastane na trenutak, znati-

željan je li ga šerif opazio. Kad se uvjerio da se to nije dogodilo, potrčao je prema šumarku, gdje ga je čekala Ann Fairley.

Dotrčao je do ruba šumarka i zastavio se. Čuo je kako kauboji izlaze iz sjenika. Zaklonjen drvetom, pažljivo je motrio što se događa u dvorištu.

— Gdje ste ga vidjeli posljednji put — poviče jedan kaubojo.

— Potrčao je prema konjušnici. Najbolje će biti da je zaobiđete svaki s jedne strane. Ja ću tu pričekati da ga istjerate na otvoreno.

Oni još uvijek vjeruju da sam kod konjušnice, pomisli Hayden s olakšanjem, neka i dalje ostanu u tom uvjerenju. Ako on i Ann uspiju neprimjetno uzjahati i udaljiti se, steći će znatnu prednost prije nego što Sid otkrije da je djevojka pobjegla.

— Ne!

Uzvik izpunjen užasom prene ga iz razmišljanja.

— Ne pravite neprilika, djevojko — iz šumarka se začuo grub muški glas. — Vi ćete sa mnom pa makar vas morao vući za kosu.

— Ostavite me... — otimala se Ann Fairley.

Neznanac se nasmije prigušeno. — Ja, doduše, ne znam zbog čega je sva ta pucnjava, ali pretpostavljam da ste vi nevjesta što je očekuje moj otac.

Bio je to Jessupov stariji sin!

Clint opsuje u po glasa. To je Lobo; vratilo se nepredviđeno i zatekao Ann u šumarku.

— Pođite dobrovoljno ili ću se morati poslužiti silom.

Clint se oprezno prišulja bliže, otklanjajući rukama gusto grmlje.

— Ja se ne mičem odavde — odlučno reče mlada djevojka. Začulo se uzbuđeno disanje i zvuk što nastaje prilikom trganja tkanine.

— U redu, djevojko — zarežao je Lobo Jessup. — Ako nećete milom odvest ću vas silom.

Clint je već došao do mjesta na kojem je ostavio konje. Podalje je ugledao dvije prilike kako se rvu. Lobo je djevojku pokušavao odvući do svoga konja, a ona se jednom rukom grčevito držala za granu obližnjeg stabla.

Clint pogleda prema dvorištu. Jessupa nije bilo nigdje niti mu je čuo glas. Ponadao se da ga on i kauboji još traže oko konjušnice. Vjerojatno još nisu saznali da se Lobo vratio na ranč.

— Ne... ja neću... — opirala se djevojka zadihano. — Radije ću se ubiti...

— Vi ćete sa mnom — ljutito će šerifov sin. — A što će otac s vama uraditi, to je njegova stvar.

Clint je bio zaklonjen stablom. Lobou je pošlo za rukom da djevojku otrgne od grane. Posrnula je, ali se opet počela otimati.

— Ann — poviče Clint prigušeno — sklanjajte se.

Tada je udario.

IX

Udarac je prisilio Loba da ispusti djevojku. Ona je zateturala nekoliko koraka unatrag, spotakla se o izbočeni korijen i pala na zemlju. I dva protivnika našla su se na zemlji.

— Prokletstvo! — zadihano će Lobo. — Tko...

Clint ga šakom udari po bradi, ali u tom položaju nije u udarac mogao unijeti svu snagu. Otkotrljao se u stranu nastojeći Loba obuhvatiti koljenima, ali nije uspio. Lobo je vješto skočio na noge. Clint se baci prema njemu, zgrabivši ga za jednu nogu i povukavši k sebi na zemlju.

Clint je znao da mu ne preostaje mnogo vremena, i da protivnika mora »srediti« prije nego što Sid opazi da se u šumarku nešto događa. Uspio je Loba prevrnuti na leđa, priklještivši ga čvrsto koljenima. Lobo se žestoko otimao, ali se nije mogao osloboditi protivnika koji ga je pritisnuo svom težinom. Clint ga udari nekoliko puta i nakon četvrtog udarca Lobo se više nije micao. Bio je onesviješten.

— Hej, što se tamo događa?

To je bio Sid Jessup. Stajao je pored ograde gledajući prema šumarku.

Clint ustane i pogledom potraži Ann, koja je tog časa ustajala.

— Je li sve u redu — upita je zabrinuto.

— Mislim... da je u redu.

Uhvatio ju je za ruku i poveo prema konjima. Zatim joj je pomogao da se popne u sedlo.

— Zna li jahati?

— Ponešto — promrljala je tiho.

Clint uzjaše i pogleda prema Lobo, koji se malo pokrenuo. Zacijelo se osvijestio, ali Clint nije imao vremena da se njime pozabavi.

— Ward, jesi li to ti?

Čudno pitanje, pomisli Clint. Tada se sjeti da Sid ne zna ništa o Wardovoj smrti osim onoga što mu je on u dvorištu doviknuo. Iako se moglo pretpostaviti da mu nije vjerovao.

Krajnje je vrijeme da se on i Ann izgube. Lobo se osvijestio, a Sid se može pojaviti svakog časa.

— Ne mičite se, vi tamo! — zaur-lao je šerif, trčeći prema šumarku. — Ostanite gdje jeste ili pucam!

Clint se sagne u sedlu. Ispružio je ruku i Annina konja udario po stražnjem dijelu. Konj je odmah krenuo u galop, a Clint je svojega potjerao za njim.

— Tata! — poviče Lobo. — Ova-mo! Odjahali su na cestu!

— Zaustavi ih! — dovikne mu Sid u trku. — Ustrijeli tu prokletu skitnicu!

Clint pogleda preko ramena. Lobo je nešto tražio po zemlji, vjerojatno kolt koji mu je ispao dok su se rvali. Taj zasad nije opasan, utješi se Clint.

Projahali su stotinjak metara brisana prostora i ujahali u šumu. Malo su usporili probijajući se kroz grmlje i rukama otklanjajući nisko granje. Iza šume pružalo se otvoreno polje. obasjano mjesečinom. Tamo će njih dvoje gonjocima predstavljati izvršnu metu.

On dotjera konja do Ann.

— Kad izađemo iz šume, jašite samo dalje — reče Clint. — Nema smisla da pođemo cestom. Bilo bi opasno.

— Zar nećemo u grad? — upitala je zabrinuto.

— Zasad nećemo. Tamo nema skrovišta gdje nas Jessup ne bi pronašao. Moramo smisliti nešto bolje.

Nastavili su šuteći.

— Moramo jahati polaganije — prozbori on nakon stanke. — Tako ćemo biti tiši.

Dojahali su do ruba šume. Pred njima se prostrlo široko polje. Zaustavili su konje i osluhnuli.

Jasno su razabrali glasove iz šumarka. Sid je žestoko psovao, predbacujući svom starijem sinu što nije uspio spriječiti djevojčin bijeg.

— Trista mu gromova! Zašto ga nisi ustrijelio?

— Tražio sam kolt. Ispao mi je u travu dok samo se rvali.

— Kamo su odjahali?

Lobo je malo oklijevao. — Učinilo mi se da su pošli cestom prema gradu.

— Varaš se, do đavola — ljutito mu odvrati otac. — Cestu nisam ispuštao s očiju. Zacijelo bih ih ugledao da su iz šume krenuli prema njoj.

— Ako je tako... ne znam...

— Dovedi mi konja — nestrpljivo će šerif — i reci onoj dvojici da nam se pridruže, s puškama naravno. Požuri se! Ovako samo gubimo vrijeme.

Clint nije razumio što je Lobo odgovorio ocu. Već su pojahali ravnim poljem. Pred njima su se ocrtaivali brežuljci udaljeni oko dvije milje.

— Zaobići ćemo brežuljke slijeva — odluči se Clint pošto je dobro razgledao teren ispred sebe.

Odmah su konje potjerali ulijevo, Clint na čelu, a djevojka nekoliko metara iza njega. Zašli su u predio pokriven pijeskom, što je u dobroj mjeri utišalo topot. Nakon jedne milje Clint je svoga konja potjerao u laki kas.

Tako su jahali cio sat ne progovorivši ni riječi. Već su se posve približili tamnim brežuljcima, a kad su dojahali do mjesta na kojem je započinjao uspon. Clint podigne ruku i djevojka odmah zaustavi konja. Napeto su osluškivali nekoliko minuta, ali na njihovo veliko

olakšanje, od progonitelja nije bilo ni traga ni glasa.

— Krajnje je vrijeme da smo stigli do tih brda — reče Clint, naslonivši se objema šakama na jabuku na sedlu. — Sada će jahanje biti malo teže. — Zatim se okrene djevojci, koja je laktom otirala znoj sa čela. — Ako se umorite, upozorite me, pa ćemo se malo odmoriti.

Ona mu se pokuša osmjehnuti.

— Sve će biti u redu. Nadam se da ću izdržati. Već se privikavam na sedlo.

Clint joj uzvratil osmijehom. Vraška djevojka, pomisli zakimavši glavom. Nije samo lijepa već i žilava. Prevalila je tolik put bez ijedne riječi prigovora. Nijednom se nije potužila na konja ili na Jessupovo sedlo koje joj nije odgovaralo. Na trenutak je pomislio da joj podigne stremen.

Kad je prišao da to uradi, ustanovio je da je to ona riješila na svoj način. Noge je jednostavno ugurala u remenje iznad stremena. Zadivljeno ju je gledao; ona će se snaći i u težim situacijama i neće mu zadavati nepravilike kada se nađu u teško prohodnim brdima.

Ujahali su među obronke planinske kose. Konji su počeli pokazivati prve znakove umora. Annin je već dvaput posrnuo i Clint se počeo ogledavati za mjestom prikladnim za odmor. Najzad ga je pronašao i zaustavio konja.

— Tu ćemo se odmoriti — reče i sjaše. Zatim pođe prema Ann i pomogne joj da se spusti na zemlju.

Zajedno su pošli prema mjestu odakle se rušio ponor dubok pedesetak metara. Pred njima je nadaleko pukao pogled. Clint prstom pokaže

bijelu vijugavu cestu što se protezala kroz ravnicu.

— Oдавде možemo vidjeti što se događa na cesti. Ošim toga, pred nama je i dio Jessupova ranča.

Ponovo se vratio konjima i odveo ih u malu jarugu u kojoj je bilo dovoljno trave. Kad se uspeo na proplanak, Ann je sjedila na oborenom stablu, naslanjajući se leđima na visoku omoriku.

— Koliko ćemo ostati ovdje? — upitala ga je kad je sjeo pored nje.

— Dok ne saznamo što Sid Jessup smjera.

— A ako to potraje duže? — upitala je zabrinuto.

On je ohrabri osmijehom. — Do zore ću vas svakako odvesti u grad. Nadam se da ujutro polazi poštanska kočija.

— Kamo?

On slegne ramenima.

— To još ne znam. Vi ste se dovezli kočijom koja je išla u pravcu zapad-istok. Iduća će se vjerojatno kretati od juga prema sjeveru. To je samo pretpostavka, ali većina prevoznih kompanija radi po tom principu. Sada je najvažnije da ode-te što dalje od Kingdom Cityja. Kad vas kočija doveze u najbliži grad, tamo možete presjesti u drugu koja će vas vratiti kući.

— Kući!

Zamijetio je očaj u njezinu glasu.

— Ja više nemam kuće — rekla je potišteno.

Iznenadeno joj se zagledao u lice. — Kako, nemate kuće!

— Svemu je kriv rat. Izgubila sam obitelj i dom.

Clint zakima glavom. — Zao mi je... — Nastala je neugodna šutnja. Clint zatim ponovo podigne pogled.

— Gdje ste stanovali dok ste još... imali obitelj?

— U Pennsylvaniji, u gradiću blizu Gettysburga.

— Imate li rodbine? Bilo koga kome biste mogli otići?

Ona zaniječe glavom. — Nemam nikoga. Zbog toga sam i odgovorila na bračnu ponudu objavlјenu u novinama. Nisam imala izbora. Sada mi je jasno da bi bilo bolje da sam umrla od gladi nego što sam se upustila u sve ovo sa Sidom Jessupom.

On joj stisne ruku u znak ohrabrenja. — I zato je najbolje da što prije zauvijek napustite Kingdom City. Grad pripada Jessupu. Tamo nikada nećete biti sigurni.

Ona ga pogleda a na usnama joj se pojavi lak osmijeh.

— Čini se da se to ne odnosi na vas. Vi niste oдавde.

— Nisam. Dojahao sam sa sjevera u potrazi za ubojicom svojeg brata. Već sam pomislio da sam ga otkrio, ali se uskoro pokazalo da sam pogriješio. Ali, ja ću ga pronaći, prije ili kasnije.

Oboje je šutjelo neko vrijeme. Djevojka je prva prekinula šutnju.

— Je li vaš brat bio poput vas? — upitala je malo oklijevajući. — Je li i on bio jahač?

On je pogleda iznenađeno.

— Jahač?

— Možda sam se krivo izrazila. Kod nas u Pennsylvaniji tako nazivamo ljude koji cio život provode u sedlu.

Clint se nasmije. — Sada vas razumijem. I mi imamo sličan izraz za takve ljude. Nazivamo ih skitnicama, što bi se i na mene moglo primijeniti.

Ona se lećne. — Oprostite nisam mislila...

— Moj brat nije bio takav — nastavi on ne obazirući se na njenu ispriku. — On je bio zauzet ozbiljnim životnim planovima. Otputovao je u St. Louis da tamo ispeče zanat bankarskog službenika. Poslije je otišao u Riflestock i namjestio se u tamošnjoj banci. Ubijen je pri napadu na banku.

— I vi sada tražite njegova ubojicu — upita djevojka ozbiljno — da ga ubijete?

— Da. Dok ga ne nađem, neću mirovati. Dannyja sam zatekao mrtva, ali sam uvjeren da bi se on složio s mojom odlukom.

— Možda — izusti ona zamišljeno.

Nastala je stanka. Šutjeli su ponovo nekoliko minuta.

— Ovdje na Zapadu sve je drugačije — progovorila je Ann, promatrajući ravnicu koja se pružala u nedogled. — Drugačije nego u kraju u kojem sam dosad živjela. Čini se da tu svatko vodi brigu o sebi i svojim pravima. A ljudi koji zastupaju zakon nisu uvijek najbolje odabrani. Uzmimo kao primjer Sida Jessupa.

— Nemojte sve šerife prosuđivati po njemu — reče Clint namrštena čela. — Jessup je izuzetak, a takvima prije ili kasnije dođe kraj. Njegovi sugrađani već će pronaći način da ga se oslobode. Za sada ih još drži u šaci, ali to neće dugo trajati.

— I ja se tome nadam — reče Ann zadržavši. — Kad bi svi šerifi bili takvi...

— Ali oni -to nisu. Dosad sam upoznao mnoge maršale, šerife i njihove pomoćnike. Gotovo svi su čestiti ljudi koji savjesno i samoprijegorno obavljaju povjereni im po-

sao — za vrlo nisku plaću. Ne poput Sida Jessupa i njegovih sinova.

Djevojka ga pogleda iskosa. — Pretpostavimo da je Jessup jedan od tih čestitih šerifa. Da li biste i tada sami uzeli zakon u ruke i tražili ubojicu da mu se osvetite, ili biste taj posao prepustili predstavniku zakona. Meni se ovo drugo čini boljim rješenjem.

Hayden nije odmah odgovorio. Iz džepa je izvadio kesu s duhanom i savio cigaretu. Tada ju je stavio u usta i pripalio je šibicom štiteći dlanom plamičak.

Ona je pričekala dok nije uvukao nekoliko dimova.

— Biste li sve prepustili šerifu? — ponovila je pitanje.

Otresao je pepeo i lako kimnuo glavom. — Vjerojatno bih ga zamolio da mi pomogne. Maločas ste dobro rekli da je kod nas na Zapadu sve drugačije. Dobro ste to zapazili premda ste ovdje tek nekoliko dana. Svatko je upućen na sebe, uglavnom se brine sam o sebi. Ne tiče ga se što rade drugi.

Ona mu se odmah usprotivi. --- Ali vi ste mi pomogli. A ja sam vam potpuno strana.

On joj se uporno zagleda u oči.

— To je nešto drugo.

— Ne vjerujem. Ja sam vam za sve to zahvalna i ne znam kako da vam se zahvalim, a ne znam čak ni vaše ime.

— Clint Hayden.

— Mnogo vam hvala, Clint. Vjerujem...

Hayden podigne ruku i ona odmah zašuti. Iz ravnice se začuo topot. Clint otpuže do ruba gudure i pogleda prema cesti. Ugleda četiri jahača koji su odlazili prema sje-

veru. Bili su obasjani mjesečinom i Clint je u vođi lako prepoznao Sida Jessupa. Tako krupna čovjeka nije bilo nadaleko i široko. Preostala trojica vjerojatno su bili Lobo i dva kauboja.

I djevojka je dopuzala do njega.

— Uvjereni su da nas slijede — promrmlja Clint, ne skidajući pogleda s jahača. — Pričekat ćemo nekoliko minuta i zatim ćemo u grad. Put će biti slobodan.

— A ako se vrate? — zabrine se Ann Fairley.

— Neće se vratiti dok ne otkriju da smo ih prevarili. Odjahat će do prijevoja, istim putem kojim sam ja jučer dojahao. Odande će imati pregled nad čitavim krajem. Tek tada će početi pročešljavati brežuljke.

— A mi ćemo do tada već biti u gradu i ja ću ujutro otputovati kočijom.

— Ako budemo toliko sretni da zateknemo kočiju spremnu za polazak.

Ona je namršteno gledala preda se. Najzad mu se okrenula. Pogled joj je bio zabrinut.

— Što ćete učiniti poslije toga, Clint?

Pitanje ga je trglo iz razmišljanja. — Poslije vašega odlaska. Pa... već sam vam rekao. Potražit ću Dannyjeva ubojicu. Već sam vam spomenuo da sam povjerovao da sam u tome već uspio. Ali nakon noćasnjih događaja, Wardova ubojstva i neznančeva pokušaja da me ustrijeli iz zasjede, zaključio sam da je posrijedi ista osoba. Čovjek koji je ubio Warda, ustrijelio je i Dannyja.

Ona mu se uporno zagleda u oči. — A poslije, kad se osvetite ubojici, što ćete tada raditi?

Clint proguta slinu. — Odjahat ću dalje.

Nakon tih riječi ustane zagledavši se prema istoku. — Uskoro će svanuti. Krenimo.

Polako je pošao prema konjima dok ga je ona ispratila zamišljenim pogledom.

X

Sunce je već izišlo kad su stigli u Kingdom City. Konje su zaustavili pred hotelom i Clint je Anni pomogao da sjaše.

— Poslije ću se pobrinuti za konje — reče joj ogledajući se na sve strane. — Sada je važnije da vas negdje sklonim.

Ušli su u hotel i krenuli prema recepciji. Tamo su zatekli čelava čovjeka kako nešto upisuje u debelu knjigu. Kad im je čuo korake znatiželjno je podigao glavu promatrajući ih iznad naočala.

— Kada odlazi prva kočija? — upita ga Clint.

Čovjek je očito bio zatečen pitanjem.

— Kočija? Kamo?

— Bilo kamo.

— Za otprilike jedan sat. Odlazi prema jugu, u Antelope Springs. — Zatim si bolje namjesti naočale i zagleda u djevojkicu. — Ta vi ste ona mlada dama što je jučer prispjela kočijom da se uda za Sida Jessupa! — Zatim mu pogled klizne prema Clintu. — A vi ste čovjek kojeg je Sid strpao u zatvor.

U Haydenovim očima bljesne prijeteci sjaj. — Zaboravite što se dogodilo protekle večeri, mister. Gospođici Fairley potrebno je mjesto u kočiji.

Čovjek se uzvrpoljio oko karata, a Clint iz džepa izvadi dva srebrna dolara. Portiru su se tresle ruke dok je primao novac.

— Vi ste me prisilili... — zamuca pogledavajući uplašeno jedno pa drugo. — Ne bih htio da Sid...

Clint mu se unese u lice.

— Za vas će biti najbolje da o svemu tome šutite. Nitko o tome ne zna ništa. Jasno?

— Ali ako Sid...

— Recite mu da sam ja kupio voznu kartu. Više mu ne morate reći, ako vas uopće išta upita. Ali ako saznam da ste se izbrbljali, tek tada ćete imati neprilika. Preostaje vam izbor, Sid ili ja.

Čovjek uplašeno zakima glavom.

— Imate li neku sobu u kojoj bi dama pričekala do polaska kočije.

— Može u blagovaonici. Druga vrata desno.

— U redu. Pošaljite nam dva obilna doručka. I dobro razmislite o onome što sam vam rekao.

Pošli su u blagavaonicu. Ona je u to doba bila posve prazna. Sjeli su za stol u kutu i uskoro im je pristupila postarija žena.

— Čime vas mogu poslužiti?

Ann je naručila lak doručak a Clint odrezak, krumpira i mnogo kave. Kad je žena otišla u kuhinju, djevojka se okrene svom pratiocu. Pogled joj je odavao zabrinutost.

— Kakav je grad taj Antelope Springs?

On slegne ramenima. — Zapravo i nije grad. Tamo je pojilište i ranč

na kojem se mijenjaju konji. Kada stignete tamo, odmah kupite novu voznu kartu. Na vjerujem mnogo tom čovjeku iz Plainsman hotela. Ako Sid Jessup navrati u hotel, momak će zacijelo sve izbrbljati.

— Kako se zove najbliži veći grad?

On se zamisli. — Ne znam točno. Možda Franklin... ili El Paso, kako ga zovu sada. Odande ćete lako stići na Istok. Ja ću vam dati još novaca...

— Ne! — prekine ga djevojka odlučno. — Već ste mi dali dosta, i previše. To će mi biti dovoljno do El Pasa. Tamo ću potražiti posao, a poslije se ionako mogu odlučiti kamo da pođem.

On je pogleda ispod oka.

— Kakav posao?

— Mogu podučavati u školi ili raditi za šankom. Nešto će se već naći.

Žena je donijela doručak. Ann je okusila samo malo, kao da uopće nije bila gladna. Clintu to nimalo nije smetalo da za dvije-tri minute pojede svoj obilati obrok.

— Ja... ja, zapravo, nerado odlazim — počne Ann nesigurno dok joj je Clint u šalicu ulijevao kavu. — Ali, to mi je jedini izlaz.

— Jedini — on joj kimne u znak odobravanja. — Tu biste imali samo neprilika.

Djevojka mu pogleda u oči. — I vi. Zbog mene ste već do sada imali mnogo neprilika.

Clint potrese glavom.

— Ništa za to. Na njih sam već navikao.

Zašutjela je promatrajući ga svojim velikim očima, vlažnim od suza.

— Hvala vam, Clint. Za sve što ste za mene učinili.

On joj se osmijehne u znak ohrabrenja.

— Možda se još sretnemo. Kad završim ono zbog čega sam ovamo došao, nije isključeno da me put nanese u okolicu El Pasa. Možda vas tamo još zateknem.

— To bi me zaista obradovalo.

Ispio je posljednji gutljaj kave i odložio šalicu na stol.

— Odlazim u konjušnicu po ko-
nje. Stanovnici se već bude i ne bih
htio da netko prepozna Sidova ko-
nja.

Upravo je htio ustati, kad mu se pogled zaustavi na otvorenim vratima koja su vodila u hotelsko predvorje. Neki je čovjek razgovarao s portirom. Sav je bio pokriven prašinom, a preko ramena je imao prebačene torbe. Portir mu je okrenuo veliku knjigu da u nju upiše svoje ime.

— Zar nešto nije u redu? — zabrinuto upita Ann, zamijetivši Clintovo iznenađenje.

On je umiri pokretom ruke, ne skidajući pogleda s neznanca. Istog su časa u hotel ušli Braddock i McBain. Pošli su prema neznanцу i rekli mu nešto što Clint nije mogao čuti.

— Granville... Nate Granville! — promrmlja Clint i pokako ustane.

— Clint! — djevojka se uznemiri.
— Šta se to događa?

— Poznajem tog čovjeka — reče joj tiho.

— Je li vam prijatelj?

On zaniječe glavom. — Samo znamac.

I Granville je ugledao Clintu. Bio je to visok čovjek širokih ramena i prosijede kose. Pokreti su mu bili polagani i sigurni, opasno sigurni.

Pošao je prema stolu za kojim su sjedili Clint i Ann.

Pred stolom se zaustavio i svijetloplavim očima odmjerio oboje, odozgo naniže.

— Mislio sam da ću vas tu zateći — reče hladno.

XI

Clint mu ništa ne odgovori. Granville prebaci torbe preko naslona stolice.

— Odavno se nismo vidjeli.

— Što se mene tiče, moglo je potrajati i duže.

Došljak se nije obazirao na neuljudan odgovor. Gledao je Ann, podigavši malo šejir.

— Dobro jutro, gospodice. — Zatim se okrene Braddocku i McBainu, koji su zbunjeno zastali na vratima. — Hayden i ja stari smo prijatelji. Upoznali smo se u Cimarronu ili blizu njega.

S Braddockova lica nestane zabrinutosti a McBain razvuče lice u širok osmijeh. — Znači, poznajete se. Možda biste se mogli udružiti. — McBain prstom pokaže na gostioničara. — Braddock mi je ispričao da je Hayden spreman da preuzme mjesto šerifa...

— Ja sam samo rekao... — promuka Braddock zbunjen Clintovim ostrim pogledom... da će možda... Granville prasne u smijeh.

— Hayden... da postane šerif! Baš ste izabrali pravoga. On — i zakon?! Neznatnijeg partnera niste mi mogli proporučiti.

— Mi znamo sve o njemu i to nam ne smeta — reče Braddock, zadobivši ponovno sigurnost.

Granville ga pogleda podrugljivo.

— I vjerujete da će se izmijeniti?

— Zatim mu lice ponovo poprimi ozbiljan izraz. — Čujte me, gospodo. Mnogo sam takvih upoznao u svom životu, i nijedan se još nije promijenio. Vezani su uz svoj kolt kao što drugi ljudi nose cipele ili...

— Ne izazivajte me, Granville — prekine ga Clint prigušeno.

Granville je zamijetio prijetnju i odmah je reagirao.

— Napustite grad, Hayden. Samo mi smetate.

Clint zamišljeno potrese glavom. Posljednji put sreli su se u Novom Meksiku, on i taj bankovni detektiv. Tada su se pograbili, a činilo se da će se to dogoditi i sada.

— Ja dolazim i odlazim kad mi se prohtije, a vi to dobro znate, Nate. Osim toga, imam valjan razlog da tu ostanem.

— Vjerojatno isti onaj zbog kojega sam i ja došao — reče Granville. — Pljačka banke u Riflestocku.

Clint kimne.

— Jedan od ubijenih zvao se Hayden. Sve do sada nisam znao da vam je bio brat.

McBain se umiješa u razgovor. — Sam guverner je gospodinu Granvilleu povjerio taj zadatak. Gospodin nam je pokazao i pismo u kojem se od nas traži da mu pružimo svaku pomoć. U posljednje vrijeme sve su češći oružani napadi na banke, a gospodin Granville vjeruje da je na dobrom tragu koji će ga dovesti...

— U redu — nestrpljivo prekine detektiv bujicu riječi. — U svakom slučaju, ovamo sam došao da izvršim zadatak i neću dopustiti da me itko u tome ometa, pa radilo se i o ličnoj osveti. A vi ste došli zbog

toga, Hayden. Da osvetite brata, zar ne?

— To je moj problem.

Granville malo nakrivi glavu. — Baš i nije ako mi se ispriječite na putu. A ako mi budete pravili teškoća, pozvat ću saveznog maršala. Samo mi malo nedostaje da riješim sve slučajeve tih pljački i neću dopustiti da mi nepromišljenom akcijom ugrozite moje dosadašnje traganje.

McBain ih pokuša smiriti. — Ali, gospodo, posve je svejedno tko će tu stvar istjerati načistac — riječi su bile upućene Clintu. — Ako gospodin Granville uhvati bandu, među njima će biti i ubojica vašega brata.

Clint odlučno zaniječe glavom.

— Nije mi potrebna njegova pomoć. Sam ću završiti ono što sam započeo.

— Ali, Clint — umiješa se djevojka koja je do tada šuteći prisustvovala razgovoru — to više i nije potrebno. Više nije potrebno da sami uzimate zakon u ruke. Gospodin Granville će obaviti taj posao, on je za to nadležan.

— Tako je — odgovori Clint sarkastično. — A da li znate kako Granville i njemu slični zastupaju zakon? Uhvate sitne lopove, a krupne zločince ostave na miru. Možda su prevelike kukavice i ne usuđuju se udariti na prave bandite. Maločas vam je rekao kako poznaje mene i meni slične. Sada mu vraćam milo za drago. Ja takve kao što je on i te kako poznajem.

— Ali, Clint, kako možete ubiti čovjeka, pa makar vam ubio i brata — obrati mu se djevojka s molbom u očima.

— Sve je to uzalud, gospođice — reče Granville odmahnuvši rukom. — On vas nikada neće poslušati. Predugo je živio poput osamljena vuka i stekao je vlastiti mišljenje o ljudima. Ne vjeruje nikome osim sebi. Takvi su to ljudi. Drže se one: oko za oko, zub za zub. Vjeruju samo koltu za opasacem. Dobro riječi na njih ne ostavljaju nikakav učinak.

Clint je pažljivo slušao. Možda je Granville ipak u pravu, pomisli. Možda je doista bio suviše osamljen i bezobziran. Ako je i tako, bilo je to protiv njegove volje. Odrastao je u svijetu u kojem je kolt bio jedini zakon. To je bilo pitanje života i smrti. Tko je bio brži, bio je i jači. On je duboko u sebi osjećao da to nije bio pravi život, ali nije znao kako da ga promijeni. Možda će mu to poći za rukom jednom poslije, možda još nije prekasno.

— Ponovit ću ono što sam već rekao maločas, Hayden — zaprijeti se Granville. — Neću trpjeti da mi se itko miješa u posao.

— Ja ostajem pri svome — odgovori mu Clint, nepokolebiv u svojoj odluci. — Uradit ću ono što budem smatrao ispravnim. I ne pokušavajte me u tome spriječiti.

Granville ga je bez riječi promatrao nekoliko sekundi, zatim se naglo okrenuo i pošao prema vratima. Putem se okrenuo dvojici mještana koji su pošli za njim. — Tu samo gubimo vrijeme. Sada ću odjahati kao što sam vam rekao. Vi ćete me otpratiti...

— Žao mi je, gospodine Granville — McBain se pokušao ispričati — ali ja ne mogu s vama. Andy će vam...

Braddock se zaustavio, okrenuo se namrštena čela i pogledao Clintu.

— Gospodin Granville je u pravu, Clint. Prepustite mu taj slučaj.

Hayden se naceri.

— Hvala vam na savjetu, Braddock. Ipak ostajem pri onome što sam odlučio.

Gostioničar raširi ruke u znak nemoći i žaljenja, duboko uzdahne i pođe za onom dvojicom. Hayden ih je otpratio zamišljenim pogledom.

— Je li ono istina, Clint?

On se trgne, Sasvim je bio zaboravio na djevojku.

— A što to?

— Ono što je Granville o vama rekao. Da ćete radije sami ubiti čovjeka nego ga predate pravdi.

On slegne ramenima i zagleda se kroz prozor. — Povjerujte ako hoćete. Ja se držim one: čovjek mora raditi ono što smatra ispravnim.

— Pa makar postao i ubojica!

On je pogleda blaže i zakima glavom. — Već sam vam rekao, Ann. Kod nas je drugačije nego na Istoku. I sami ste to priznali.

— Nije riječ u tome — unijela mu se u lice. — Osnovno je što vi hoćete ubiti toga čovjeka umjesto da ga predate zakonu. Vi ga — hoćete ubiti! Vi...

— Ako mislite tako, doista nema smisla da o tome raspravljamo — presiječe je on grubo. — Ja ću pričekati dok vas ne smjestim u kočiju i dok ona ne krene. Tada ću poći svojim putem.

Ona se smrknuta lica zagleda preda se. — To više nije potrebno. Sama ću se snaći. Ne bih vas htjela odvrćati od vašeg puta.

On lako kimne i uzme šešir. Došavši do vrata, časak je oklijevao, zatim se okrene.

— Želim vam mnogo sreće — reče osmjehnuvši se.

XII

Izišao je na trijem ispred hotela. Pažljivo je pogledao lijevo pa desno. Dva konja na kojima su dojahali zatekao je ondje gdje ih je ostavio privezane za ogradu. Više nije smio izgubiti ni trenutka jer se grad počeo buditi.

Sunce je već bilo dosta visoko, a kočija bi mogla stići svakog časa. Nadao se da ne kasni i da će Ann na vrijeme napustiti grad. Do vra- ga, opsovao je u sebi, zašto o njoj toliko brinem, a maločas mi je sve ono skresala u brk. Rekla mi je jasno i glasno što o meni misli.

Sid Jessup i njegovi ljudi mogli bi uskoro ujahati u grad. Već su se vjerojatno uvjerali da njih dvoje nije pobjeglo drugim pravcem.

Granvilleov dolazak samo je učvrstio njegovu odluku. Bilo mu je, doduše, jasno da je detektiv došao da obavi svoj zadatak i da mu neće biti drago ako mu se netko sa strane upliće u posao.

Zašto je došao u Kingdom City?

Bio je tragu bandi, nekome u gradu! Ali kome?

U Granvillea nije imao povjerenja. Poznavao ga je otprije i vidio ga kako radi. U poslu je bio vrijedan, ali su mu krupne zvjerke redovno promicale kroz prste. Tako je bilo i u Cimarronu. Možda će ovaj put imati više sreće. Inače će mu Dannyjev ubojica umaći. A to je

Clint htio spriječiti, i zato mora raditi brzo, prije nego što detektiv uzbudi čitav kraj.

Gdje da počne, zaokupi ga misao. Smrt Warda Jessupa prekinula je jedini trag što ga je slijedio i koji ga je doveo u Kingdom City. Zatim ga je neznamac pokušao ustrijeliti iz zasjede: to je bio nov trag, bolje rečeno samo nejasna slutnja, ali toga trenutka to je bilo jedino na što se barem malo mogao osloniti.

Sišao je drvenim stepenicama i prišao konjima. Odlučio je poći u konjušnicu po svoga konja i krenuti tragom nepoznatog strijelca. Pošto je uzjahao posuđenog konja, uhvatio je za uzde Jessupova šarca. Polako je pojahao prema konjušnici kad ga već nakon desetak metara zaustavi vika.

— Netko je ubio Warda Jessupa!

Otkrili su Wardovo mrtvo tijelo, prođe mu kroz glavu. Brzo pogleda preko ramena i s olakšanjem se uvjeri da ga još nitko nije opazio. Moram se što prije izgubiti, pomisli nastavivši put do konjušnice.

— Je li netko vidio Sida? — začuo je za sobom.

Na kućama su se počela otvarati vrata. Pospane glave izvirivale su kroz prozore.

— Zatvorenik je pobjegao! On je to vjerojatno uradio.

— Sid je zacijelo kod kuće. Kad sam ga posljednji put vidio, jahao je na ranč.

Uzbuđenje oko zatvora postajalo je sve veće.

— Netko mu odmah mora javiti što se dogodilo.

Hayden je znao da će netko otkriti mrtvo tijelo ali se nadao da će se

to dogoditi kasnije i da će tako steći znatnu prednost.

Pogled mu odluta prema hotelu i lice mu poprimi zabrinut izraz. Kočija još nije stigla, a Sid i njegovi ljudi mogli bi dojahati svakog časa.

Ljutilo ga je što su mu misli toliko bile zaokupljene Annom Fairley, ali tome nije bilo lijeka. Toliko je već za nju učinio, izložio se velikoj opasnosti, i sada pri kraju bila bi prava šteta da od svega toga ne bude ništa — pokušavao je pronaći ispriku.

Dojahao je do Carsonove konjušnice. Pokraj ulaznih vrata zaustavi konje i sjaše.

Konjušara je već uznemirila vika na ulici i on je znatiželjno gledao prema zatvoru.

— Zar niste čuli što se dogodilo? — dočekao je Clintu uzbuđenim glasom. — Ward je ubijen prošle noći. Pretpostavlja se da ga je ubio zatvorenik.

Hayden se zagleda u starčevo lice, ali konjušar tome nije obraćao pažnju.

Vjerojatno me nije prepoznao, pomisli Clint osjetivši pri tom veliko olakšanje. Nimalo ga ne bi obrađovalo, da već sada naiđe na neprilike.

— Doveo sam vam konja — reče Clint, pružajući starcu uzde. — Molim vas, osedlajte mojega vranca. Odmah ću platiti što sam vam dužan.

Starac se složi kimnuvši glavom. — To je ukupno dva dolara. — Zatim mu se pogled zaustavi na Jessupovu konju i u očima mu se pojavi iznenađenje: — Zar to nije Sidov konj? Ljudi su ga maločas tražili da ga obavijeste o Wardovoj smrti.

Clint je zadužao prisebnog duha.

— Sid će uskoro biti u gradu — reče mirno, pruživši starom konjušaru novac. Zatim izvadi iz džepa kutiju duhana i polako počne savijati cigaretu.

— Zar nije dolazio i Andy Braddock? — upita kao usput. Sjetio se razgovora u hotelskoj blagovaonici: Granville i Braddock spremali su se nekamo odjahati.

Stari se počeo po zatiljku.

— Da, došao je s nekim neznancem danas ujutro. Andy je pojahao svoju Buggy.

Možda to i nije važno, pomisli Clint, a možda je to ipak trag koji će odvesti do ubojice. Zatim kresne šibicom i pripali cigaretu. Povukavši nekoliko dimova, okrene se starcu i upita nehajno:

— Znete li slučajno kuda su pošli?

Konjušar raširi ruke kao da se ispričava. — Nemam pojma. Odjahali su cestom prema istoku.

Prema istoku! Tamo je i Jessupov ranč!

Clint se zamišljeno zagleda u zemlju ispred sebe. Postoji li nekakva veza između Granvilleove sumnje i Jessupovih, zaokupi ga pomisao.

Ne, to nije moguće. Sid i njegovi sinovi bezobzirni su momci koji ne zaziru ni od zločina, ali je malo vjerojatno da pripadaju bandi napadača na banke. Pa ipak, morao je priznati, da je isprva i sam povjerovao da mu je Ward Jessup ubio brata.

U tim razmišljanjima najviše mu je brige zadavao strijelac iz zasjede: o njemu je mogao samo nagađati. Možda je i on član bande, a Warda je ubio zbog nekog osobnog razloga. Možda je posrijedi bila osveta ili prepirka oko podjele plijena.

Clint se najzad odluči da pođe tim tragom. Ponovo se okrene starcu.

— Pođite po moga konja. Kad ga dovedete, zajedno ćemo ga osedlati.

— U redu — procijedi stari konjušar kroza zube i izgubi se u konjušnici.

Clint počne rasedlavati posuđena konja. Već je bio pri kraju posla kad se starac vratio s njegovim vrancem.

— Izgleda bolje, zar ne — ponosno će konjušar.

Clint znalački procijeni konja. — Dobar posao.

Konjušar nagne glavu i namršti se. — Zacijelo ste ga vraški tjerali. Nije bio ništa bolji od Lobova konja.

Clint je upravo prebacivao ular preko vrančeve glave kad se zaustavi usred pokreta.

— Lobo Jessup?

— Da, Sidov sin. Dojahao je u predvečerje. Gazda me je zamijenio dok sam večerao, pa je on primio Lobova konja.

Lobo je bio u gradu dok je stari večerao!

To je bilo nešto novo! Lobo je prije njihova sukoba u šumarku na ranču proveo nekoliko sati u gradu. Time se nešto moglo dokazati — a možda i ništa. Jedno je, međutim, bilo sigurno. Ward prošle večeri nije jedini ujahao u Kingdom City.

— Jeste li sigurni da je to bio Lobo?

— Naravno — nakonstruši se starac. — Čak smo razgovarali. Poslije sam ga vidio još jednom.

Clint se pretvori u uho. — Gdje? Ovdje?

Konjušar zaniječe glavom. — Izlazio je iz zatvora. Sjećam se nečega

što me je iznenadilo. — Stari zakima glavom.

Clint je izgarao od nestrpljenja. — Što je to bilo?

— Jahao je na istom, umornom konju, umjesto da mu priušti bar malo odmora. Ali to nije sve.

— Nego...

— Konja je ostavio iza zatvora, a obično ga veže za gredu ispred ulaza.

Lobo — ubojica vlastitog brata! Za to je bio sposoban, prema onome što mu je o toj obitelji ispričao Braddock. Jessupovi su bili poput divljih vukova koje je samo opasnost držala u čoporu.

Sada se sve uklapalo jedno u drugo. Ward je zacijelo poznavao svog ubojicu. Zašto bi ga inače pustio u zatvor, dopustivši mu da mu priđe s leđa.

Klupko se počelo odmotavati, na prvu pretpostavku nadovezala se druga: Lobo je vjerojatno ubio i Dannyja. Braddock je rekao da je Lobo bio odsutan nekoliko dana, a u grad su jahali otprilike u isto vrijeme.

Pa ipak, možda je posrijedi slučajnost.

— Sve je u redu — promrmlja stari konjušar kad je konj bio osedlan. — Hoćete li se vratiti?

— Vjerojatno — dobaci mu Clint nehajno. Dohvati uzde i povede konja prema izlazu. Tamo se načas zaustavi i upita što je mogao ravnodušnije:

— Taj Lobov konj... znate li slučajno kakve je boje?

Pitanje je starog malne uvrijedilo. — Kako ne bih znao. Riđan... sjajan konj...

Riđan! Je li i to slučajnost?

U to više nije mogao vjerovati. Izišavši iz dvorišta, uzjaše vranca.

Više nije bilo sumnje, Lobo je bio čovjek kojeg je tražio.

XIII

Bilo je ponovo kao onih dana u Cimarronu. Nije znao tko mu je pravi prijatelj. Tada je jahao sam, nikome nije vjerovao i mrzio je sve odreda. Razgovarao je samo s nekim, a kolt o boku vodio je kao i obično glavnu riječ. Tu u Kingdom Cityju ponovila se stara pjesma. Mrzio je taj način života, ali je znao da ga nikada neće izmijeniti.

Dojahao je na Glavnu ulicu i naglo zauzdao konja. Pred zatvorom se okupilo desetak ljudi. Drugi su stajali pred salunom »Žuti prsluk«, na trijemu i na ulici. Nije bilo teško pogoditi o čemu razgovaraju. Događaji protekle noći davali su im za to dovoljno građe.

U mislima se ponovo vrati u Cimarron i neka druga mjesta. Ljudi su uvijek dobro znali što se oko njih događa. Razgovaralo se i nagađalo kojim će tokom krenuti događaji. A nitko ne bi ništa poduzeo. Svi su se uvijek nadali da će sve samo od sebe završiti dobro. I tako su bogati rančeri i njihovi revolveraši lako držali na uzdi miroljubive građane. A njega je gorko iskustvo uvjerilo u suprotno: stvari i događaji ne bi polazili po dobru sami od sebe. On je naučio još nešto: od drugih ne valja očekivati pomoć.

S druge strane, ljudima se to ne smije uzeti u zlo, pomisli Clint. Malo ih je susreo njemu doraslih. Jednom se ipak i njemu dogodilo

da je u bezizlanom položaju poželio pored sebe nekoga u koga bi imao puno povjerenje. Činilo se, međutim, da takva čovjeka nikada neće upoznati.

Možda je za sve sam kriv. U ustima je osjetio gorak okus. I Granville je to rekao u hotelu. A kako da se promijeni čovjek koji je cijeli svoj život proveo sâm.

Naglo je okrenuo konja i potjerao ga ulicom prema istoku. Kad je dojahao do posljednjih kuća, naglo ga je zaustavio. Na cesti, daleko pred sobom, ugledao je četiri jahača.

Sida Jessupa i Loba! Preostala dvojica zacijelo su njihovi kauboji: Bates i Tolliver.

Clintu se omakne psovka. Utješilo ga je jedino to što ga zacijelo još nisu prepoznali. On odmah skrene vranca iza jedne kuće. Kočija je kasnila, a Jessup je dolazio u grad u najnezgodniji trenutak.

Clint potjera vranca sporednom uličicom i primakne se konjušnici odostraga. Konjušar se iznenadi nenadanom povratku.

— Zar ste se predomislili, mister? — upita ga s prijatnim osmijehom na ustima.

Clint sjaše prečuvši pitanje. — Pripazite dobro na njega. Neka bude spreman jer se uskoro mogu vratiti po njega.

Stari zaklima glavom i odvede konja u konjušnicu.

Clint oprezno priđe velikim vratima i proviri na ulicu. Topot konja i povici kočijaša najavili su dolazak poštanske kočije.

Zar će propasti toliko trud, pomisli Clint bijesno griskajući donju usnu. Sid će zateći djevojku pred hotelom... osim ako ga ne zaokupi

važnija stvar: Wardovo ubojstvo. Clint se pouzdavao jedino u tu mogućnost. Ako se to dogodi, a za to je postojala velika vjerojatnost, Ann neće ništa zadržati i ona će neometano napustiti grad.

Pričekao je da kočija projuri poréd njega, sakriven iza teškog stupa koji je pridržavao kapiju. Kad se prašina što ju je podigla kočija malo slegla, ponovno izviri napolje. Kočijaš je već zaustavio kočiju pred hotelom. Sagnuo se naprijed i vezivao uzde za sjedalo. Zatim je daleko u prašinu ispljunuo duhan za žvakanje, skočio na zemlju i ukočenih nogu krenuo prema vratima kočije. Otvorio ih je, nešto rekao putnicima i odmah zatim pošao u salun. Zacijelo je taj trenutak priželjkivao već odavno, grlo mu se u tih nekoliko sati kotrljanja po izlokanju cesti i te kako osušilo.

Na vratima kočije pojavi se pristojno odjeven čovjek i jedna žena. Trenutak su oklijevali pogledajući uokolo, zatim su pošli u hotel. Clint brzo pogleda niza cestu. Sid i njegovi ljudi bili su pred zatvorom. Šerif je leđima bio okrenut djevojci i nije je mogao vidjeti. Clint osjeti veliko olakšanje i nadu da će šerifa toliko zaokupiti ubojstvo u zatvoru da neće obraćati pažnju kočiji i putnicima.

Tada je ugledao djevojku, prošla je trijemom pognute glave. Doimala se tako bespomoćno i osamljeno.

Clint požali što ga je tok događaja prisilio da prisustvuje njezinu odlasku. Najzad će nestati iz njegova života i to će biti najbolje i za njega i za nju. Pa ipak, ta ga pomisao zaboli.

Tada netko povikne kod zatvora. Je li netko upozorio Sida Jessupa na djevojku? Da, dogodilo se ono čega se Clint pribojavao. Ann nije uspjela ući u kočiju neopaženo. Šerif je naglo okrenuo konja, osovivši ga na zadnje noge, zatim ga je ljutito potjerao prema kočiji. Lobo, Bates i Tolliver pojahali su za njim.

— Pričekaj, djevojko! — poviče šerif u trku. — Kamo si se uputila?

Clint nije razumio što je Ann odgovorila. Vidio je samo kako su joj ramena od očajanja klonula još niže. Dva putnika brzo su se popela u kočiju. Bilo je očito da nisu htjeli biti umiješani u stvar koja ih se nije nimalo ticala. Kočijaš je izišao iz saluna, zaslijepljen na trenutak jarkim sunčevim svjetlom. Laktom si je brisao usta, a očima je žmirkao, iznenađen gomilom koju je zatekao oko kočije. Zatim se popeo na sjedalo, odvezujući uzde.

Jessup sjaše i zaputi se prema djevojci. Lobo i dva kauboja ostali su na konjima, pogledajući prema znatiželjnicima koji su još uvijek nadolazili sa svih strana. Kočijaš je nogom otpustio kočnicu. Zatim se sagnuo prema djevojci i rekao joj nešto što Clint nije mogao razumjeti.

Ona je pošla prema kočiji, ali je dospjela učiniti tek dva-tri koraka. Jessup je potrčao za njom, zgrabio je za rame i grubo je okrenuo prema sebi.

Clintu prekipi i on se u nekoliko koraka nađe usred ulice.

— Jessup!

Šerif pogleda preko ramena, ispustivši djevojku. Kada je prepoznao Haydena, u očima mu se pojavi najprije iznenađenje, zatim mržnja.

Lobo i dva kauboja uzvrpoljila se na konjima, a ljudi oko kočije, nakon prvih trenutaka iznenađenja, počnu se povlačiti.

Zrak je bio nabijen prijetnjom i opasnošću.

— Ostavite je na miru!

Sid se posve okrenuo prema svom protivniku. Mjerio ga je skupljenih očiju odozgo nadolje. Prošlo ga je iznenađenje što ga je izazvala Clintova nenadana pojava. Ruke su mu visjele niz bokove, a lice mu toga časa ničim nije odavalo što osjeća.

Nisu skidali pogleda jedan s drugoga. Clint se ponadao da će Ann iskonistiti priliku i šmugnuti u kočiju. Jessupovu pažnju treba zadržati još neko vrijeme i tako kočijašu omogućiti da neometen potjera ko-
nje,

— Tražio sam te posvuda, kauboj — zareži šerif. — Oboje ste nam ostali dužni, ti i djevojka.

Clint nije trepnuo okom.

— Sada ste me našli — odgovorio je ledeno.

Kako da ih odmamim od kočije, zamisli se Clint. Ako dođe do pucnjave, Ann će se naći u opasnoj zoni. Osim toga, Jessup bi se njome mogao okoristiti kao štitom.

— Moramo porazgovarati o mnogo čemu — iz Sidova glasa izbijala je prijetnja.

— Pa počnimo — nemarno mu dobaci Clint.

Šerif ljutito sijevne očima. — Prije svega, ponovno zabađaj nos u stvari koje te se ne tiču. A nešto još važnije, upravo sam saznao da si mi ubio sina.

Clint osjeti kako postaje sve nestrpljiviji. Zašto Ann ne ulazi u kočiju?!

— Ja nisam ustrijelio Warda — reče Clint ističući svaku riječ.

Činilo se da je Ann tek sada shvatila što je Clint od nje očekivao. Polako je pošla unatrag i neprimjetno ušla u kočiju. Njemu padne kamen sa srca.

— Netko mu je zario nož u leđa dok sam ja onesviješten ležao u ćeliji — reče ne skidajući pogleda sa svog protivnika.

Krupan čovjek iskrivi lice u podrugljivu grimasu.

— Ma nemojte! Možda ste izmislili i priču o tome kako se sve dogodilo. Za to ste imali dovoljno vremena.

— Nisam ništa izmislio. Ali, imam dobrih razloga za sumnju.

Do đavola, ljutio se na kočijaša, zašto već ne ne polazi.

Šerif je podigao obrve u čudu.

— Ohooo, vi sumnjate! A u koga, ako smijem pitati?

Clint pokaže prema trojici jahača. — Upitajte Loba gdje je bio prošle večeri oko devet sati.

— Lobo! — iznenadi se šerif. — Kakve on veze ima s time? U to vrijeme još nije bio u gradu.

Clint je krajičkom oka nestrpljivo pogledavao kočiju i kočijaša koji je sa svoga sjedala mirno promatrao što se događa.

— Jeste li me razumjeli? — poviče nestrpljivo šerif.

— Dobro sam vas razumio — dobaci mu Clint podrugljivo. — Lobo je ujahao u grad prije nego što to vi mislite.

— Kako to znate, do đavola? — prasne Sid Jessup. — Vi lažete! Kažete da ste ležali onesviješteni.

— Vidjeli su ga ljudi. A oko devet sati muvao se oko zatvora.

Napetost je porasla. Gomilom je prostrujio žamor.

Sid pogleda sina i pozove ga pokretom ruke. Lobo sjaše i pride ocu. Šešir gurne na potiljak i zapilji se u Clintu.

— Vi lažete, mister — poviče tako glasno da su ga svi prisutni mogli čuti.

Clint je pravovremeno predosjetio što će protivnik učiniti. Već je naumio da povuče kolt, ali ga u tome spriječi pomisao na opasnost kojoj su bili izloženi Ann i putnici u kočiji koja se nalazila iza Jessupovih. Zalutali metak lako bi mogao nekoga pogoditi. Kad je Lobo opalio, bacio se u stranu i metak ga je promašio za desetak centimetara. I Sid je povukao kolt i opalio. Clint osjeti nešto toplo uz sam obraz.

Drugi Lobov metak okrznuo mu je rukav. Nešto moram smisliti, pomisli zdvojno, prozrevši taktiku svojih protivnika koji se nisu micali od kočije, znajući da Clint neće uzvratiti vatrom, u strahu da ne pogodi djevojku.

Najzad se otkotrljao u zaklon. Skočio je na noge i u nekoliko koraka utrčao u dvorište konjušnice. Meci što su ih ispalili Lobo i njegov otac nisu mu naudili, osim što mu je bio rasparan rukav.

Stari konjušar, koji se podbočio na vrata konjušnice pušeći lulu, iznenađeno je otvorio usta da nešto zausti.

— Sklanjajte se! — opomene ga Clint u trku — da vas ne pogodi metak.

Starcu to nije trebalo ponoviti. Brzo je zamakao u sobičak pored konjušnice, spustivši na vrata zasun. Clintu je laknulo što je stari bio na sigurnom: sada neće morati paziti da ne pogodi koga drugoga.

Proviri kroz pukotinu na ogradi: i kauboji su već sjahali. Sada su bila četvorica, svaki s koltom u ruci. Sid im je upravo davao upute za napad.

Odjednom su se razdvojili, po dvojica na svaku stranu. Odlučili su opkoliti me pomisli Clint, prići konjušnici sa svih strana i obasuti me unakrsnom vatrom. Već je nekoliko puta bio u sličnim situacijama i taj ga manevar nimalo nije iznenađio.

Najprije će im spriječiti da uđu u konjušnicu. Posluži se debelom gredom. Prebaci je na željezne kuke s obje strane velikih vrata.

Clint odgurne nekoliko sedla, i, uvjerivši se da su i stražnja vrata osigurana, pride prozoru i koltom razbije staklo.

Prasak je uznemiro napadače i oni su na trenutak neodlučno zastali.

— Šerife! — poviče Clint. — Ako tako nastavite, ja ću odgovoriti vatrom, a moji meci obično ne promašuju cilja. Ali, meni nije do svađe s vama. Došao sam da pronađem ubojicu svojega brata, i ništa više.

Načas je zavladala tišina. Zatim se oglasi šerif iza ograde.

— A nož u Wardovim leđima?

— Ja s tim nemam nikakve veze — poviče Clint. — Ja to nisam uradio.

Sid zavrti glavom.

— Ne vjerujem onome što ste maločas ispričali na ulici. To sada ionako nije važno. Više me tišti ono

s djevojkom. Ne podnosim da itko zabada nos u moje stvari.

Clint oprezno izviri napolje. Kočija je još stajala pred hotelom.

— Uradio sam samo ono što bi učinio svaki pravi muškarac na Zapadu.

— U to baš nisam siguran. Jedno je međutim jasno: niste se smjeli mlještati u tuđe poslove. Pogotovo ne u moje. Upitajte moje sugrađane pa će vam reći jesam li u pravu.

— Možda — dovikne mu Clint iz konjušnice. — Ali, to ipak nije razlog da pucamo jedan na drugoga. Djevojka hoće poništiti ugovor, i na to, po mom mišljenju, ima pravo. Bit će najbolje da sve to jednostavno zaboravite.

— Vraga ću zaboraviti — opsuje šerif ljutito. — Nitko mi je neće odvući a da za to ne ispašta.

— Već sam vam rekao da Warda nisam...

— To me se sada ne tiče — proderse se Sid Jessup nestrpljivo. — U pitanju je djevojka.

Clinta je iznenadilo šerifovo ponašanje: Wardova smrt potresla ga je manje od povrijeđena ponosa. Ponovila se stara priča: kada moćan čovjek naiđe na otpor, više se zabrine za svoj autoritet nego za članove najbliže obitelji.

Sid je već očigledno gorio od želje da dokrajči slučaj.

— Lobo, ti se konjušnici primakni odostraga. Ne puštaj stražnja vrata s očiju. Bates, ti pripazi na zapadnu stranu, a ti, Tolliver, na suprotnu. Ja ću ga odavde držati na oku.

Clint je čuo korake, neprijatelj ga je počeo opkoljavati. Međutim, premda je bio u stupicu, to ga nije

suviše zabrinjavalo. Našao se već i u težim situacijama i uvijek je pronalazio način da se izvuče. Jessupov plan čak mu je odgovarao. On i nije namjeravao bježati.

XIV

Znatizeljno je ogledavao vrata konjušnice, razmišljajući o tome koje bi se krilo lakše moglo skinuti sa šarke. Lijevo, ustanovi nakon nekoliko pokušaja.

Odjednom se izvana začuje povik i prasak bičem. Uzdahne s olakšanjem: kočija je zacijelo krenula i Ann će uskoro biti izvan opasnosti. Sid je zaokupljen većim brigama i neće imati vremena da je zadrži. Ponoš mu je bio povrijeđen i on je pred mještanima ponovno htio vratiti uzdrmani autoritet. Sve mu je ostalo toga časa bilo sporedno.

Unatoč olakšanju, Clint osjeti kako ga je nešto steglo pri srcu. Nije bio načisto sa svojim osjećajima. S jedne strane, bio je sretan što je Ann izmakla sudbini koja bi je zadesila uz Sida Jessupa, a s druge strane, bilo mu je žao što su se rastali i što se možda nikada više neće sresti. Osjećao je da se u njemu nešto promijenilo otkako je upoznao tu djevojku. Osjetio je potrebu da je ponovno vidi kad najzad sredi poslove koji su ga doveli u Kingdom City. Odjahat će u El Paso i pokušati joj objasniti zašto je živio baš takvim životom. Možda će ga razumjeti. Vrijedi pokušati, pa i samo zbog toga.

Pijesak pred vratima zaškripao je pod čizmama i to ga vrati u stvarnost. Clint proviri kroz pukotinu i

u dvorištu ugleda Sida. Šerif se oprezno primicao vratima. Clint mu je vidio rame i ruku s koltom.

— Jessup!

Skripa pijeska je prestala.

— Opominjem vas posljednji put. Ako ne odustanete, više vas neću štedjeti. Ni vas ni vaše ljude.

Jessup se nasmije prigušeno. — Dosta je blefiranja, mister. Očito ste se uplašili. Loše vam se piše.

— Varate se, Jessup. Ja ne odustajem od onoga što naumim. Dobro razmislite o svemu, vi i vaši ljudi.

— Previše ste se raspričali, mister — prasne šerif. — Kazni nećete izbjeći. Platit ćete za smrt mojeg sina.

Jessup ipak nije zaboravio na sina. Činilo se da mu misli više nisu bile zaokupljene djevojkom.

— Vi dobro znate da ja s time nemam nikakve veze, Jessup. Uvjeren sam da znate tko je to učinio, vaš sin Lobo.

Šerif ospuje u pola glasa. — Lobo to nije učinio.

— Jeste li u to sigurni?

— Do đavola, tako mi je rekao. Oni bi se ponekad, doduše, porječkali, ali nikada se nisu otvoreno sukobili.

— Možda se u tome varate.

— Ne varam se, mister. Konačno, oni su mi sinovi i ja ih dobro poznajem.

Jessupov glas više nije bio tako siguran.

— Možda griješite poput ljudi koji tvrdoglavo ustraju pri svome, pa makar to bila očita greška. Zašto ne pogledate istini u oči?

Šerifa ponovno spopadne bijes. — O kakvoj to proklesoj istini govorite?

— Ward je već bio mrtav kad sam iz ćelije ušao u vaš ured.

— Uzalud trošite riječi, mister — podrugljivo će Sad Jessup. — Upali ste u stupicu i iz nje se nećete izvući.

— Kako hoćete, Jessup — odgovori Clint mirno. — Samo vas upozoravam da ćete za to snositi odgovornost.

Nastala je kraća stanka. Šerif je očito razmišljao o svom slijedećem koraku.

— Predložiti ću vam nešto, mister — oglasi se Jessup izvana. — bacite oružje i izidite s podignutim rukama. Ja vam jamčim da će vam se suditi pošteno.

Hayden se nasmije.

— Dobar prijedlog, nema šta. Nedostaje mu samo jedno: da vam vjerujem.

Sid nije ništa odgovorio. Prošlo je nekoliko trenutaka i Clint proviri kroz pukotinu između dasaka. Šerif se ponovo primakao konjušnici, ali je još bio predaleko za ono što je Clint naumio. Samo da ona trojica ostanu napolje, poželi Hayden. On je, doduše, zakračunao sva vrata, ali oni bi ipak mogli pronaći način da prodru unutra. Pucnjava u konjušnici omela bi njegov plan.

Samo da se Lobo i ona dvojica i dalje drže Sidovih uputa, poželi Clint. Sumnjao je da bi ijedan od njih imao dovoljno hrabrosti da nešto poduzme na svoju ruku.

Zatim ponovno proviri kroz pukotinu. Jessup se vjerojatno približio dovoljno blizu, pomisli, zavrtjevši bubnjić svoga kolta. Oružje je bilo napunjeno i spremno. Morao je biti brz kad se bude našao pred Sidom,

oči u oči. Zatim povuče šešir na čelo da ga sunce ne zaslijepi.

— Bates, Tolliver! — poviče Jessup. — Pazite li na prozore sa strane?

Oni mu odgovore potvrdno i gotovo istodobno.

— Još je unutra — oglasi se Bates,

— Ni kod mene nije ništa pokušao — poviče Tolliver.

— Dobro pazite da vas ne iznenadi. Lobo, čuvaš li stražnji izlaz?

— U redu, tata — začuje se sa stražnje strane.

— Dobro pripazi, vjerojatno će se pokušati probiti na tvoju stranu kad prijedem u napad.

Lobo se nasmije pakosno. — Ne brini, tu se neće probiti.

Clint je morao priznati da je Sid Jessup bio hrabar. Prilazio je vratima premda je znao da ga protivnik promatra.

Još samo malo. pomisli Hayden, čvrsto stežući dršku kolta. Uvijek se dobro snalazio u takvim situacijama, i zašto da ga sada iznevjeri sreća. Morat će biti dovoljno brz da iskoristi iznenađenje. A kada sredi račune sa Sidom, preostat će mu Dannyjev ubojica. Tek tada će moći pomisliti na Ann.

Tiho je uklonio gredu na vratima koja je sprečavala ulaz. Podigao je desnu nogu i snažno gurnuo nogom. Jednim skokom našao se na otvorenom.

— Jessup!

Šerif se zaustavio na nekoliko metara ispred njega. Iznenađenje je u potpunosti uspjelo: ni u snu nije mogao pomisliti da će se Clint odlučiti na tako nešto.

Oporavio se od iznenađenja već nakon jedne sekunde i podigao kolt. Opalili su istodobno.

Šerif je sekundu-dvije stajao uspravno, zatim zaglavinja. Metak ga je pogodio u grudi. Otvorio je usta da nešto zausti, a iz pogleda mu je izbijalo iznenađenje izmiješano s mržnjom.

Očajnički se trudio da podigne kolt. Krajnjim naporom, lica iskrivljena od boli, on ponovno povuče obarač, ali se metak zabije u prašinu pored Clintovih nogu.

— Prokleta... skitnico...

Opalio je još jednom, i ovaj put u prazno. Clint više nije smio čekati, vrijeme je bilo dragocjeno. Povukao je obarač i metak pogodi Sida ponovo u grudi. Šerif se okrene oko svoje osi a kolt mu ispadne iz ruke.

Koraci odostraga!

Clint se brzo okrene i podigne kolt. Bates je prvi dotrčao do ugla konjušnice. Opalio je čim je ugledao protivnika, ali mu je metak prohujao u prazno ni pedalj daleko od Clintove glave. Samo djelić sekunde kasnije metak ga pogodi u rame, on ispusti kolt i klone na koljena.

Gdje je Tolliver, zabrine se Clint, ne skidajući oka sa drugoga ugla. Prolazile su sekunde. Polako se počne primicati uglu i tada začuje korake.

— Ne pucajte!

Taj odustaje od borbe, pomisli Clint s olakšanjem.

— Bacite kolt! — dovikne mu odrješito — i dođite ovamo s rukama podignutim uvis.

— U redu mister.

Clint je najprije ugledao kolt koji se otkotrljao sve do ograde. Ali, gdje je Lobo? Možda se probio u konjušnicu da ga napadne s leđa.

Tolliver je zaobišao ugao. Koraćao je polako uzdignutih ruku.

Clint ga je motrio pažljivo i nepovjerljivo. Možda mu mlađi Jessup priprema nekakav trik. Možda je Tollivera poslao naprijed da mu privuče pažnju. Kauboj se predao nekako prebrzo i to je u Clintu izazvalo zabrinutost. Možda će se poslužiti trikom kojota kada love udvoje. Jedan privuče pažnju žrtve, a drugi je napadne odostrag.

Leđima se prisloni uza zid konjušnice. Ako je Lobo u njoj i ako ga hoće napasti, morat će izići na vrata.

— Stanite — naredi Tolliveru koji se primakao na nekoliko koraka. — Okrenite mi se leđima!

Tolliver je poslušao bez riječi.

— Gdje je Lobo?

Kauboj zavrti glavom. — Nemam pojma. Maločas je bio kod stražnjeg izlaza.

Clint skupi oči u dvije tanke crte.

— Recite mi istinu — iz glasa mu je izbijala prijetnja. — Ako otkrijem da je to stupica, vi ćete prvi dobiti metak.

— Rekao sam istinu — procijedi kauboj drhtavim glasom. — Lobo je blo straga, tamo ga je poslao otac. Poslije ga više nisam vidio.

Moćak je očito kukavica, pomisli Clint. Takvi ne riskiraju život za drugoga.

— U redu, kauboju. — Ne mićite se. Imam vas na nišanu.

Napetost je nešto popustila i Clint se obazre. Vrata dvorišta bila su širom otvorena, a ljudi, koji su sukob promatrali izdaleka, počeli su se primćcati konjušnici. On podigne ruku i oni se zaustave. Borba još nije bila završena. Lobo se krio negdje iza konjušnice.

Odjednom se začuo topot kopita i kotrljanje kotaća. Clint se naglo okrene i ugleda dvopreg ni stotinjak metara daleko. U njem su sjedili Andy Braddock i Nate Granville.

— Trista mu gromova! — omanke mu psovka.

Samo mu je Granville još trebao.

XV

Detektiv skoči s dvoprega i zaputi se prema Clintu dugim koracima. Bio je crven u licu a oči su mu opasno svjetlucale.

Za njim je koraćao Braddock, trudeći se da ne zaostane.

— Prićekajte časak, Nate — reće gostionićar zadihano. — Smiri se...

— Da prićekam! — razdraženo će Granville stigavši pred konjušnicu. Raskoraćio se na tri metra ispred Clintu mјereći ga ljutito. — U tome sam pogriješio, predugo sam čekao. Trebalo je da odmah pozovem saveznog maršala, istoga trenutka kad sam tu zatekao Haydena. Tada ne bi imao prilike da uništi sav moj mukotrpn posao.

Clint pogleda detektiva nahevivši glavu. Na usnama mu se pojavi lak osmijeh.

— Riječ je o Sidu Jessupu, zar ne?

Detektiv je smrknuto promatrao nepomićno tijelo. Zatim kimne.

— O njemu i Wardu Jessupu. Obojica su mrtva.

Clint raširi ruke kao da se time isprićava. — Tome nema pomoći. Za Wardovu smrt nisam kriv, a što se tiće Sida, tu nisam imao izbora.

Detektiv ljutito sijevne očima.

— Ispričajte to nekom drugom. Priča je prelijepa da bih u nju vjerovao. Da je po momemu, ja bih vas...

— Što biste uradili sa mnom? — presiječe ga Clint namrštena čela. — Da čujemo što to imate na umu.

Braddock se umiješa u razgovor. — Prestanite već jednom, vladate se obojica poput nakostriješenih pijetlova. — Zatim se okrene Granvilleu, obрисavši laktom znoj s lica. — Granville, čini mi se da ste otišli predaleko.

Detektiv pokaže na leš, a zatim Clintu.

— A on, do đavola, zašto ga je ubio? Zar nije mogao pričekati dok ja ne...

— Sid je kriv za sve — reče Braddock. — Dobro ga poznajem i mogu se okladiti o bilo što da je on izazvao taj sukob. Smirite se, Granville, i sami ste krivi...

— Ja kriv! — nakostruši se detektiv ljutito sijevajući očima.

— Da ste Haydenu objasnili dokle ste dospjeli u istrazi i što ste naumili, uvjeren sam da do svega ovoga ne bi došlo.

Granville srdito odmahne rukom.

— I što bih od toga imao? Mislite li da bi mi pomogao? Čuli ste što mi je jutros rekao u hotelu.

Braddock je čvrsto odlučio odigrati ulogu pomiritelja. — U redu — rekao je kimnuvši glavom i podigavši ruke u znak priznanja — ali, i vi ste mu vratili milo za drago. Ako se dobro sjećam, vi ste se prvi okomili na njega, a on je na to reagirao na svoj način.

Granville zaklima glavom, namršteno zureći u leš.

— Na svoj način. Eto, to je njegov način.

Braddock priđe lešu, zatim se okrene Clintu.

— Je li mrtav?

Hayden kimne.

Granville je razočarano buljio u mrtva šerifa. Ljutito je griskao donju usnu.

— Odmah sam znao da će mi se ispriječiti na putu — promrmlja u bradu. — Toliki trud... i sve ode unepovrat.

Clint se okrene Braddocku. Iz očiju mu je izbijala znatiželja. — O čemu to govori? O kakvim naporima?

Braddock ga potapša po ramenu.

— Vrijeme je da i vi saznate što je posrijedi.

— Pljačke banaka?

— Tako je. To vam je spomenuo još jučer u hotelu. — Vlasti su ga angažirale da se time pozabavi, da riješi te slučajeve. Pljačke se nisu događale samo u našem kraju već i drugdje, u Arizoni i Teksasu.

— Naišao sam na dobar trag — detektiv je preuzeo riječ. — Doblo sam opis jednoga bandita i pošao sam njegovim tragom.

— To je bio Ward ili Lobo?

— Ward Jessup. Pratio sam ga dovde. Mnogo sam se iznenadio kad sam saznao da je šerifov sin. Ali kad sam o svemu dobro razmislio, zaključio sam da to i nije tako čudno. Sve se uklapalo jedno u drugo. Međutim, još nisam znao ništa o bandi, koliko ima članova i ostalo. A nisam imao ni dokaza. Zato sam zamolio Braddocka i McBaina da mi pomognu.

Na Braddockovu licu se pojavi zadovoljan osmijeh.

— Sada imamo dokaze koji su nam potrebni.

Dvorište i ulica ispred konjušnice bili su puni građana. Svi su znatiželjno čekali rasplet. Braddock zao kruži pogledom slijeva nadesno, slatvodobitno se osmjehujući.

— Kakav dokaz? — upita Clint nestrpljivo. — Kamo ste jutros zapravo pošli?

— Na Jessupov ranč.

— I tamo ste pronašli te dokaze?

Gostioničar kimne. — Sve se uklapa u Granvilleovu pretpostavku. Pronašli smo djelomično izgorjele vreće za novac, papirnate trake kojima se omataju snopovi novčanica i čekovi.

Gomilom oko konjušnice prostruji žamor. To je za Kingdom City bilo pravo otkriće, vijest je djelovala poput bombe. Braddock podigne ruke i žamor se stiša.

— Svi znamo da bi Sidovi sinovi ponekad i po nekoliko dana izbivali iz grada. Mislili smo da odlaze u Meksiko. Sada znamo da su odlazili na razbojničke pohode. Kad bi opljačkali banku, vraćali bi se kući, a nikom od nas nije bilo ni nakraj pameti da u njih posumnja. Ta otac im je bio šerif!

— Kome bi palo na pamet da šerifa i njegove sinove poveže s tim pljačkama — nastavi Granville kimajući glavom. — Momci su svojom metodom imali mnogo uspjeha, zacijelo su se dokopali grdnih para.

Detektiv se ponovno zagleda u beživotno tijelo. — Da, opljačkali su mnogo novaca i negdje su ga sakrili. Ali gdje? Hoćemo li ikada saznati kako su planirali te pljačke. Koliko je ljudi bilo u bandi? Jesu li imali ortake?

Zašutio je i nekoliko trenutaka vladala je tišina. Tek su neki promatrači izmijenili nekoliko prigušenih riječi. Mnogi se još nisu oporavili od iznenađenja: Sid Jessup — pa voda pljačkaške bande!

— Vratili smo se da ga uhapsimo — Braddock prekine tišinu pokazujući prstom na leš. — Nat bi iz nje ga izvukao priznanje. Tada smo začuli pucnjavu.

— Sida mogu otpisati — doda Granville rezignirano. — Preostaje mi jedino da pričekam da ponovno napadnu neku banku. Tek tada ću saznati koliko je banda imala članova.

Clint je za sve to vrijeme šutio.

— Jedno ste ipak zaboravili — reče polako, ističući svaku riječ.

Granville mu se okrene, iznenađeno podigavši guste obrve. Braddock mu priđe bliže.

— Lobo.

— Zaboravili!? A što to?

Ona dvojica izmijene začuđene poglede.

— I on je sudjelovao u pucnjavi.

Braddock se zamišljeno počeo potiljku. — Lobo! Mislio sam da nije u gradu. Kad se vratio?

— Sreo sam ga na Jessupovu ranču. Poslije je dojahao u grad s ocem i dvojicom kauboj.

U Granvilleovim očima pojavi se tračak nade.

— To je dobra vijest, možda sve još nije izgubljeno. Znete li gdje je sada?

Hayden nije odmah odgovorio. Znao je da je Lobo Dayjev ubojica. Sada je u to bio siguran. Granville je maločas rekao da je bio neprekidno na Wardovu tragu.

— Odgovorite mi, Hayden — nestrpljivo će detektiv. — Ili ste odlučili da ga zadržite za sebe. — Iz glasa mu je ponovno izbijalo nepovjerenje i zabrinutost.

Clint već zausti da mu uzvрати istom mjerom, ali se predomisli u posljednji čas. Možda je Granville ipak u pravu. Clint je gotovo svim njihovim dotadašnjim susretima nastojao da detektivu pomrsi račune. Nije to radio iz lične mržnje, već jednostavno zato što su im se putovi isprepleli i jedan je drugome smetao. Možda je sada čas da se s time prekine. Možda ga zbog toga Ann dočeka drugačije kad je bude posjetio u El Pasu.

— Lobo je iza konjušnice — reče najzad smrknuto. — Prepuštam ga vama.

Iza sebe začuje korake. Okrene se i ugleda Ann. Lice joj je blistalo od sreće.

— Oh, Clint! Tako sam radosna što si to rekao.

XVI

Prije nego što se mogao oporaviti od iznenađenja, ona mu je pala u zagrljaj. Promatrao ju je ne vjerujući svojim očima.

Gomilom zabruji žamor i Granville ih je jedva uspio nadglasati svojim snažnim basom.

— Tražim nekoliko dobrovoljaca koji će poći sa mnom.

Netko se sagne do šerifova leša.

— Točno u srce. A onaj drugi? — Dobio je metak u rame — oglasi se netko iz grupe koja se pozabavila Batesom. — Rana nije opasna. Neka netko pođe po liječnika.

Granvilleu se javilo nekoliko dobrovoljaca, i on ih je poveo za sobom. Ljudi su se okupili oko gostioničara tražeći od njega mnoga objašnjenja.

Ann se odmakne od Clintu. — Jesi li čitav? — upita ga zabrinuto.

On joj se osmjehne. — Imam samo ogrebotinu na ruci, ništa vrijedno spomena. — Zatim se uozbi-lji. — Iznenađila si me kad sam te ugledao u dvorištu. Mislio sam da si otputovala kočijom. Zašto si ostala?

Ona obori pogled. — Htjela sam otići... ali nisam mogla. Nešto me prikovalo za tlo. Morala sam ostati do kraja, da saznim kako će se sve to završiti.

— Zbog toga se nisi trebala brinuti. Izvlačio sam se iz mnogo težih situacija — reče joj blago. — Nau-mio sam te posjetiti u El Pasu kad se sve ovo završi. Htio sam s tobom porazgovoriti, objasniti ti neke stvari...

— To više nije potrebno — upala mu je u riječ. — Čula sam što si maločas rekao detektivu i sada mi je jasno da sam te pogrešno ocijenila. Oprosti mi za one riječi u hotelu. Sada znam da mrziš ubijanje kao i ja.

— Clint! — poviče Braddock probijajući se kroz okupljene ljude. — Saznali smo sve o Wardu.

Clint ga u prvi mah nije razumio. — O Wardu?

— Otey Agnew sve nam je ispričao.

— Otey Agnew? — tada se dosjeti. — Ah, sad mi je jasno. To je stari konjušar.

— Da, to je konjušar iz Carsonove konjušnice. On nam je rekao što se zapravo dogodilo. O Lobou koji

KWIZ

• križaljke • testovi • rebusi
• ljubavne i krimi priče • žale

**izlazi svake
druge srijede**

40 STRANA - 3 DINARA

se muvao oko zatvora i sve ostalo. To je dokaz da ste govorili istinu.

Clint se zamišljeno počeo po bradi.

— A što se zapravo dogodilo u zatvoru?

Gostioničar slegne ramenima. — Pretpostavljamo da su se oko nečega posvadili i Ward je izvukao kraći kraj. — Zatim se počeo iza uha i iskosa pogleda sugovornika. — Jedno mi ipak nije jasno. Kako ste izišli iz zaključane ćelije?

Clint razvuče usne u osmijeh i zaklima glavom.

— U tom grmu leži zec. To je bio dio ubojičina plana.

— Kakva plana?

— Kad sam se osvijestio, vrata ćelije bila su otključana. Otključao ih je Lobo.

Braddocku je sinulo. Podigao je ruku da nešto zausti, ali ga Clint preduhitri.

— Napolju me je čekao u zasjedi. Kad sam se pojavio na vratima, pucao je na mene, ali je srećom promašio. Kako sam pak uzvratilo vatrom, dao je petama vjetra.

Braddock lupi dlanom o dlan.

— Sve se poklapa. Da mu je pošlo za rukom da vas ustrijeli, krivicu za bratovu smrt prebacio bi na vas i svi bi mu vjerovali. A njega bi proglasili junakom. Vraški je to dobro smislio.

— Tako bi se riješio i progonitelj — nadoveže Clint.

Gostioničar kimne.

— Više nema sumnje da je on ubio Warda. Zbog toga će visjeti na užetu kad ga Granville uhvati. Ali prije će ga detektiv i savezni maršal natjerati da propjeva. Tako ćemo saznati gdje je sakriven no-

vac opljačkan u bankama. — Clint se zamišljeno zagleda u daljinu.

— Najprije ga valja uhvatiti — dobaci neki visoki suhonja. — Granville i momci se vraćaju, čini se, praznih ruku. Lobo im je zacijelo iskliznuo kroz prste.

Hayden se okrene prema konjušnici. Detektiv i njegovi pomagači vraćali su se trkom.

— Nigdje ga nema — zadihano će Granville. — Vjerojatno se povukao kad je shvatio da su događaji krenuli naopako. Neopazice je šmugnuo, ali nije mogao stići daleko.

Clint zlovoljno zaklima glavom. — I sve to dok smo se mi tu natezali.

Ann mu se primakne i uhvati ga za ruku.

— Ti se u to ne miješaj — reče odlučno gledajući ga u oči. — Prepušti ga Granvilleu i njegovim pomoćnicima. Obećaj mi to.

Zapazio je bojazan u njezinu glasu, ali je ipak odrečno zavrtio glavom. — Svima nam je stalo do toga da ga uhvatimo. Više nije riječ samo o ličnoj osveti, premda mi je ubio brata.

Ona je osjetila da govori u prazno. On je već donio odluku i više ga ništa nije moglo pokolebati.

— Moramo okupiti potjeru — poviče Granville. — Deset do petnaest ljudi, da pretražimo cio kraj. Lobo nije mogao otići daleko. Braddock, vi s nekoliko ljudi odjašite na ranč. Svakako moramo pronaći opljačkani novac. Pripazite da vas Lobo ne iznenadi; vjerojatno će pokušati da s ranča odnese novac.

Nekoliko ljudi podiglo je ruke. — Mi ćemo s Braddockom — reče crnomanjasti kovač. — Odmah ćemo dovesti konje.

— Krećemo za petnaest minuta — reče gostioničar. — Sastat ćemo se pred mojim salonom.

Zatim mu se pogled zaustavi na Clintu.

— Vi nam nećete biti potrebni, Clint. Vi ste ionako već obavili dobar dio posla. Pođite liječniku da vam poveže ruku. Izgubili ste mnogo krvi.

U međuvremenu. Granville je davao upute drugim članovima potjere. Hayden se okrene djevojci.

— Ako me nitko neće — počne osmjehujući se — preostaje mi samo da ostanem uz tebe.

Granville mu priđe i prijazno ga potapša po ramenu.

— To će biti najbolje. Već imamo dovoljno ljudi.

Uto na ulici nastaje graja. Netko je trčao prema gomili okupljenoj oko konjušnice.

— Tamo... pred hotelom...

Svi su se okrenuli u tom pravcu.

— Lobo!

Mlađić je upravo uzjahao svog konja. Vjerojatno se odostraga primakao hotelu, ispred kojega mu je bio privezan konj.

Granville je potrčao prema njemu.

— Stanil! — poviče iz svega glasa.

— Stani, ili ću...

Lobo je u ruci imao kolt, povukao je obarač pokušavajući umiriti uznemirenu životinju, koja se propinjala. Detektiv zastane u trku, zaglavinja i sruši se na zemlju. Lobo drugi metak zarije se u zemlju blizu Granvilleove glave. Clint se otrgne od djevojke. Dogodilo se ono čega se pribojavao: krupne zvjerke pronalazile bi način da izbjegnu zakonu.

Duboko sagnut u sedlu, Lobo je natjerao konja u galop i uskoro se izgubio u oblaku prašine.

Clint još jednom pogleda djevojku, zatim se okrene i utrči u konjušnicu.

XVII

Trebalo mu je nekoliko trenutaka da oči privikne na polutamnu. Tada je u kutu ugledao osedlana vranca. Odveže ga i izvede napolje. Na ulici ga uzjaše i podbode. Među ljudima koji su se razmakli u stranu zamijetio je Annino blijedo lice. Doimala se malodušno i potišteno.

Požalio je što joj toga časa nije mogao objasniti da nije imao drugog izbora. Pokušao je sve što je mogao: prepustio je Granvilleu cijeli slučaj, premda ga je to stajalo velikog napora. Sada se pokazalo da je pogriješio. Zato nije krivio Granvillea, uradio je ono što bi uradio svaki drugi na njegovu mjestu. Pa ipak, zločinac je uspio pobjeći. Hoće li u tome uspjeti?

Konj mu se kroz noć dobro oporavio. Clint je za sobom čuo viku ljudi koji su se oporavili od prvoga iznenađenja. Zacijelo će pojahati konje i poći za njim s Braddockom na čelu. Clint je znao iz vlastitog iskustva da takve potjere obično ne postignu ništa. Pojedinaac je redovito uspješniji u lovu na ubojicu u bijegu.

Razmišljao je o rani što ju je zadobio detektiv. Je li teška, hoće li Granville preboljeti? Odmah se srušio na zemlju, nije ni pokušao uzvratiti vatrom! To je bio znak da je rana ipak bila teška.

Zagledao se preda se. Lobo doduše nije vidio, ali je pretpostavljao da je još na cesti. To je zaključio po konjskom topotu daleko sprijeda. Kopita su udarala po tvrdoj kamenitoj cesti.

Bandit se uputio prema sjeveru, prema brdima u kojima su se toga jutra prikrili Clint i djevojka dok su ih Sid i njegova družina tražili. Ako Lobo uspije zamaći među brežuljke obrasle gustim grmljem, to će Clintu mnogo otežati posao. Morao ga je uhvatiti prije nego što se dohvati guštika.

Nagne se duboko i podbode konja. Ugledao je bjegunca već nakon nekoliko minuta. Mahnito je tjerao konja uz strminu najbližeg brijega. Vranac je dao sve od sebe i nakon nekog vremena Lobo više nije bio daleko. Bandit se okrene i ugleda progonitelja. Još jednom bijesno zabije mamuze u slabine svoga ridana i izgubi se u grmlju na vrhu brijega.

Kad je Clint dojahao na vrh, iznenađeno je zaustavio konja. Pred njim se protezala prazna cesta, daleko u prostranu ravnici. Od bjegunca nije bilo ni traga ni glasa.

Clint potjera konja lakim kasom, pažljivo motreći na grmlje i pećine s obje strane ceste. Na cesti je zamijetio tragove kopita, ali njih nekoliko, a nije mogao znati koji pripadaju Lobovu šarcu.

Lagano je jahao dalje, budno pazеći da ne upadne u stupicu. Možda je skrenuo pojahavši drugim pravcem, zaokupi ga pomisao. U tim je mislima dojahao na podnožje brijega.

Kao da je propao u zemlju, pomisli Clint opsovavši u pola glasa.

Tada začuje topot ispred sebe zdesna, i odmah zaustavi konja. Ako je to Lobo, to znači samo jedno: krenuo je prema istoku, a tamo je bio Ješsupom ranč. A tome je bio samo jedan razlog.

Opljačkani novac! Lobo je pošao po novac opljačkan u bankama. Granville je spomenuo da taj novac još nije pronađen. Lobo je odlučio da ga uzme i s njime odmagli u Meksiko. U tome ga moram spriječiti; čvrsto odluči Clint.

Ali ako to nije topot Lobova konja?!

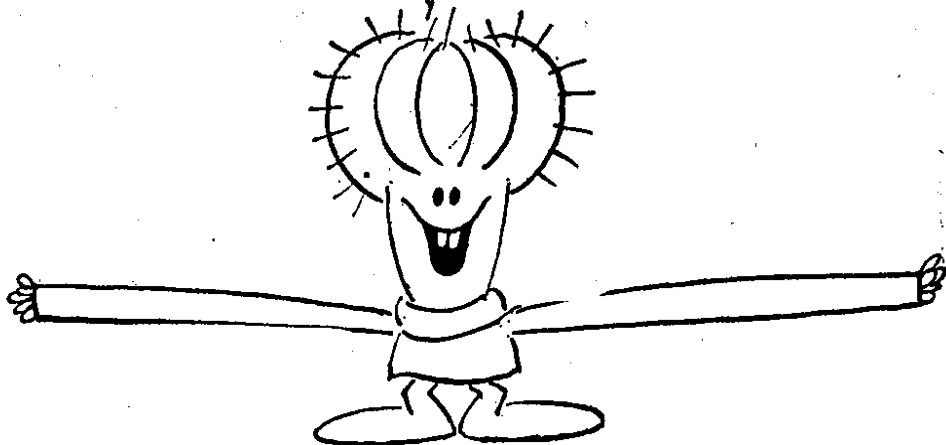
Razmišljao je samo kratko. Ispred sebe u širokoj ravnici nije mogao otkriti nikakvih tragova. Pažljivo je osluhnuo: sprijeda i desno bilo je tiho, nije čuo nikakav topot. Dakle, ono je bio Lobo i nitko drugi. Nije imao izbora, odlučio je poći za jahačem koji mu je već dosta odmakao. Skrenuo je sa ceste i ujahao među grmlje.

Još nije bio posve siguran da slijedi pravoga čovjeka, ali je taj rizik morao preuzeti. Ako se pokaže da je pošao krivim tragom, morat će lov na Dannyjevu ubojicu početi iz početka. Sada je bar znao tko mu je ubio brata.

Može ga zadesiti i druga nezgoda: da prekasno stigne na ranč i da tamo više ne zatekne bandita, koji će već biti na putu u Meksiko. Na tu pomisao Clint podbode vranca i natjera ga u trk, premda je tlo bilo neravno i kamenito, puno rupčaga i uskih procijepa u kojima je vranac lako mogao slomiti nogu.

Nije ni znao gdje se nalazi, samo je nagađao da jaše prema ranču. Noću se sve doimalo drugačije, a u brda su ujahali s posve druge stra-

**Pridružite se i vi milijunskoj
armiji čitalaca revije »STUDIO«!**

ne. Zabrinula ga je i pomisao da u trku ne promaši ranč, da projuri mimo njega na samo pola milje. Osim toga, ranču se valja primaći tiho i oprezno. Inače će Lobou omogućiiti da ga dočeka u zasjedi.

Povukao je uzde i na trenutak osluhnuo. Čuo je dalek topot i to ga je smirilo: još se nisu približili ranču. Opasnost će mu zaprijetiti kad topot prestane. To će značiti da je Lobo dojahao na ranč, ili još veću opasnost: da je opazio progonitelja i odlučio ga se osloboditi metkom iz zasjede.

Prelazio je široku dolinu obraslu visokom travom. Zatim je pojahao uz uzak potok sve do šume u kojoj je malo usporio. Budno je pazio da ne upadne u zasjedu. Stigao je do ruba šume bez ikakvih neprilika,

zatim je pojahao niz travnati obronak, a kad je stigao do podnožja, podbo je vranca potjeravši ga u kas. Bandita još nije vidio, ali je bio siguran da više nije daleko.

Tada se dogodilo ono neočekivano: konj je odjednom pokleknuo i Clint je preko vrančeva vrata odletio na zemlju. Pao je na desno rame osjetivši strahovitu bol. Izvalio se na leđa i nije se micao neko vrijeme: pad je bio tako snažan da je gotovo izgubio dah. Oporavio se tek nakon nekoliko minuta. Bol je malo popustila i on krajnjim naporom sjedne na travu, čvrsto stežući zube da ne jaukne od bola.

Pogledom je potražio vranca. Kad ga je ugledao na sve četiri noge i neozlijeđena, padne mu kamen sa srca. Polako je ustajao pipa-

jući leđa. Na sreću, ništa nije bilo slomljeno. Prišao je vrancu i uzjahao ga. Zatim osluhne prema strani, odakle je još nedavno dopirao topot. Ništa se više nije čulo.

Clint se ljutito ugrize za usnu, izgubio je i taj trag. Gdje se zapravo nalazi? Pažljivo počne pogledom pretraživati okolicu. Zdesna je u daljini ugledao dim koji se podizao visoko prema nebu. To je zacijelo Kingdom City, pomisli. Zatim prema istoku zamisli crtu dugu tri milje. Otprilike ondje gdje su se te crte presijecale — bio je Jessupov ranč. Na temelju toga ocijenio je da ranč više ne može bi daleko.

Potjerao je konja niz blagu padinu. Dalje se prostirala ravnica pokrivena pijeskom, koji je vjerojatno zatomio topot Lbova konja.

Jahao je pola milje budno motreći na sve strane da ga ništa ne iznenadi. Grmlje se prorijedilo, a pijesak je sve više ustupao mjesto kamenju. Iznenada je ustuknuo: pred njim su se u plitkom uleknuću pojavile trošne zgrade Jessupova ranča.

Osjetio je veliko olakšanje. Dojahao je pravo na ranč zahvaljujući ispravnoj orijentaciji. Preostala mu je još nada da se nije prevario ni što se tiče bjegunca: da će ga zateći na ranču.

Tada je ugledao riđana privezana pred konjušnicom.

XVIII

Zaustavio je Vranca pažljivo promatrajući ranč: Lbova nije bilo nigdje. Vjerojatno je u kući, pomisli, pošao je po sakriven novac.

Zaobišao je ranč i primakao se kući odostrag, odakle ga Lobo nije mogao opaziti. Sjahao je i privezao vranca za stup srušene ograde.

Tiho se prikrao sporednim vratima konjušnice. Zavirio je unutra. Zapuhnuo ga je težak miris đubra pomiješan s mirisom sijena. Tada je u pregradama ugledao dva konja. Jedan je bio riđan na kojem su ostali tragovi duga jahanja. To je zacijelo banditov konj. Zamijenio ga je drugim kad je prošle noći dojahao na ranč.

Clint se kroz konjušnicu prikrađe prednjim vratima. Tamo zastane i pogleda prema kući. Pogled mu se zaustavi na prozoru sobe u kojoj je protekle noći zatekao Sida Jessupa za stolom.

Gdje je Lobo? U toj sobi?

Kako da neprimijećen dođe od kuće? Udaljenost je bila prevelika, i Lobo će ga svakako opaziti, ako je u toj sobi.

Izvuče kolt i provjeri je li nabijen. Prazne je čahure zamijenio mecima još u Kingdom Cityju, pa ipak je još jednom provjerio je li sve u redu. To je bio rezultat dugogodišnjeg iskustva: bolje je kolt pregledati i dvaput, za svaki slučaj. I najmanja nepažnja može ga stajati glave.

Ponovo pogleda prema kući. Zatim prijeđe pogledom do gomile cjepanica u dvorištu koje su mu te noći poslužile kao zaklon. Ali tada je bilo mračno i Sid ga u dvorištu nije mogao pronaći. Sada je, međutim bio dan i Lobo će ga ugledati čim izađe u dvorište.

Ali izbora nije bilo.

Trebalo je pretrčati brisani prostor. Clint čvrsto stegne kolt i dubo-

**Moda, kozmetika,
domaćinstvo**

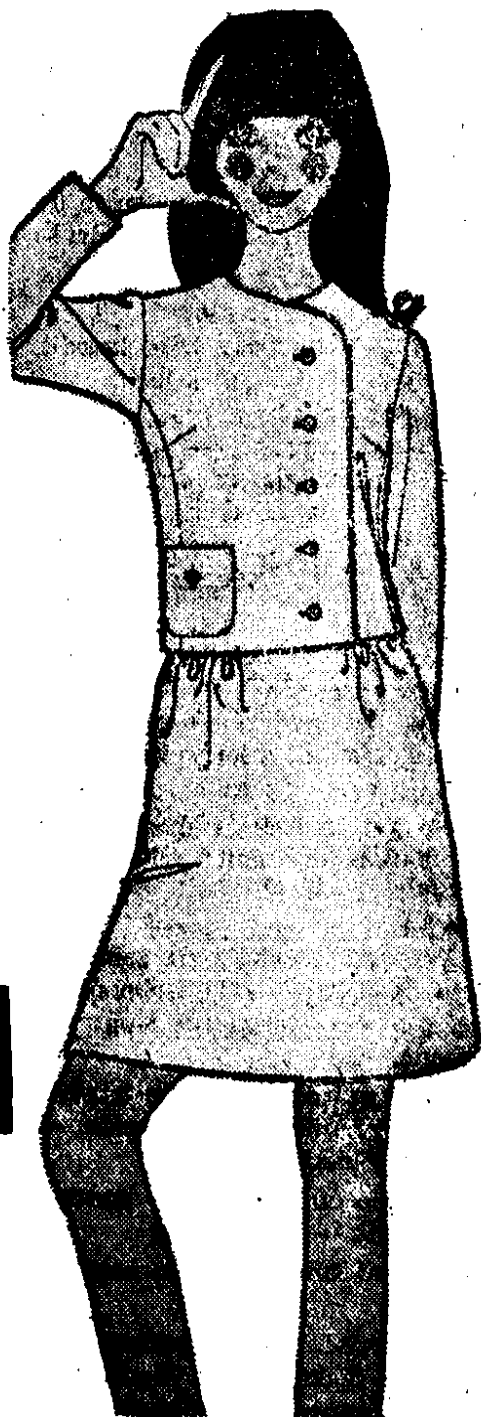
**Savjeti
liječnika i
psihologa**

**Novela, roman,
zanimljivo štivo**

**ukratko: SVE
ŠTO ZANIMA
SUVREMENU
ŽENU**

Svijet

**jugoslaven-
ska ženska
revija**

ko udahne. Najprije će u nekoliko skokova dotrčati do cjepaniça u dvorištu. Odatle do kuće više nije daleko.

Polako je odgurnuo vrata i još jednom bacio pogled na dvorište. Uvjerivši se da se ništa ne miče, u nekoliko skokova potrči prema drvi-
ma i iza njih se baci u zaklon.

— To je dovoljno blizu, mister!

Lobov glas! Clint se ukoči. Bandit mu je govorio odnekud s leđa.

— Podignite ruke i polako se okrenite. Čuvajte se nepromišljenih pokreta — opomene ga skriveni bandit.

Clint opsuje u pola glasa. Kako je mogao tako neoprezno upasti u zamku! Poslušao je što mu je bilo naređeno. Tada ga je ugledao: Lobo je virio iza ulaza na tavan ambara, odakle je imao izvrstan pregled nad dvorištem. Clint nije mogao sebi oprostiti grešku: morao je znati da bjegunac nije u kući, već da je potražio prikladno mjesto odakle će sakriven dočekati svakog nepoželjnog gosta.

— Već sam pomislio da sam vas ostavio na cesti — reče Lobo cerekajući se. — Vjerojatno sam vas potcijenio.

— Mene se nikada nećete osloboditi — odbrusi mu Clint prkosno. — Dokle god budem živ.

— I tome ima lijeka — naruga mu se bandit. — Bacite kolt!

Clint učini što mu je bilo naređeno.

Lobo iskrivi lice u podrugljivu grimasu. — Tako dakle. Vi ste brat onoga bankovnog činovnika u Riflestocku. Pitao sam se cijelo to vrijeme dok ste me progonili — kako

zapravo izgledate? Niste mu nimalo slični.

Clint osjeti tračak nađe.

— Čini se da vam je ubojstvo brata specijalnost.

Lobo se trgne, skupivši obrve. — Što hoćete time reći?

Clint nehajno slegne ramenima.

— Samo to da ste Wardu zabili nož u leđa.

Lobo proguta slinu.

— Pogodili ste — reče nakon kratkog oklijevanja. — Na meni je ležao sav taj prokleti posao, a on je tražio svoj dio. Trećinu plijena. Ocu sam rado davao njegov dio jer nam je pribavio alibi. Ali Ward mi je zadavao samo neprilike. Nije imao živaca za taj posao. Ponekad je pokušao sam, ali bi se već nakon nekoliko dana vratio podvijena repa, bez prebite pare. Poveo sam ga i sa mnom da ga naučim kako se to radi, ali je uvijek u nečemu zabrljao. Nije jednostavno imao živaca.

— I zato ste ga ubili? Samo zato što nije bio dorastao takvu poslu — upita Clint. — Kao što ste ubili mojega brata i možda još desetak drugih ljudi, ni za šta.

— Tako je — odgovori Lobo s prizvukom ponosa u glasu. — Na koltu već imam nekoliko zarezova. A kada završim s vama, urezat ću još jedan. Sve je bilo u redu dok se vi niste umiješali u naše poslove. Ja ću vam platiti i za ono što ste uradili mome ocu.

— Ja nisam bio jedini — reče Clint mmirno. — I onaj detektiv bio vam je na tragu.

— Ono njuškalo — posprdno će bandit. — Kako li se ono zove... Granville... ili nekako slično. Ocije-

nio sam ga već na prvi pogled, ali taj mi više neće zadavati neprilika. — Lobo rastegne usne u osmijeh. — Novaca imam dovoljno za cijeli život. Kad se jednom dočepam Meksika, nitko mi ne može...

— Nikuda nećete otići, Jessup — presiječe ga Clint.

Odlučio je zaigrati na posljednju kartu. Povikao je preko ramena: — Braddock i vi drugi, jeste li čuli što je rekao. To je dovoljno da omasti uže.

Lobo se uzvrpolji podigavši kolt.

— Ne mičite se — oštro reče Clint. — Na vas je upereno najmanje desetak pušaka. Uvjeren sam da neki od vaših sugrađana upravo izgaraju od želje da vam stjeraju metak u želudac.

Lobo je uplašeno zvjerao na sve strane.

— Lažete! Jasno sam vidio da ste sami ušli u dvorište.

— Tako je — odbrusi mu Clint. — Bio sam sam i to namjerno. Zar nas smatrate tako glupim. Zar da se čitava potjera izloži vašim mecima. Lobo, ranč je opkoljen. Preostaje vam samo jedno: bacite kolt!

— Neću! — zaurla bandit, izgubivši se jednim skokom u unutrašnjosti sjenika.

Clint je odmah reagirao. Priskočio je svom koltu i podigao ga sa zemlje. Potrčao je do sjenika i privio se uza zid. Na licu mu se ukaže osmijeh: jedva se nadao da će bandit nasjesti njegovu triku. Međutim, slučaj još nije bio dovršen.

Pogleda navije tražeći pogledom vrata koja su vodila na tavan sjenika. Otkrio ih je na desnoj strani stropa. Lobou je preostao izbor: ili da siđe tim vratima ili da skoči

kroz otvor s kojega je maloprije iznenadio Clint. Ovo drugo sigurno neće pokušati, pomisli Hayden, otvor je bio visok a tlo u dvorištu kameno. Takvim bi skokom zacijelo slomio noge.

Na odgovor nije trebalo čekati dugo, Lobo nije imao mnogo vremena. Clint je začuo korake po daskama iznad sebe, zatim pokretanje greda, i najzad je Lobo, obavijen prašinom, skočio kroz otvor na stropu.

Započeo je pucati još dok je padao. Clint osjeti kako mu nešto opeče obraz. Drugi metak pogodi ga u nadlakticu i odbaci do zida. I on je u međuvremenu opalio dva puta, ali je promašio jer mu je u gađanju smetala prašina.

Clint otpuže do gomile ustanovivši da mu se cijela lijeva strana ukočila. Lijevu ruku nije mogao podići, a bol je bila tolika da mu je na čelo izbio znoj.

Jessupa više nije vidio. Izviri iza rdavoga pluga prema srednjem dijelu sjenika: bandit se već izgubio. Vjerojatno će pokušati pobjeći stražnjim vratima, dosjeti se Clint.

Ustane krajnjim naporom, stežući zube da zatomi bol, i posrćući pođe prema tim vratima. Odjednom zamijeti svjetlucanje čelika.

Lobo ga je čekao u polutami iza poluotvorenih vrata. Clint pokuša povući obarač, ali mu toga časa ranjenom rukom prođe oštra bol.

Ugledao je pobjedonosni osmijeh na banditovu licu. Još je pokušao skočiti u stranu, ali ga noge nisu poslušale. Učinilo mu se kao da mu je čitavo tijelo oduzeto, da ga je napustila i posljednja snaga. Pogled mu je bio prikovan za prst koji je

bio spreman da povuče obarač. Skupio je svu snagu i podigao kolt.

Obarač Lobova kolta udari u prazno.

Banditu se omakne bijesna psovka. Obarač je u presudnom času udario u praznu čahuru ili nelspravni metak. Clint nanišani polako. Na licu mu se unatoč boli ukaže osmjeh. Sada je on bio gospodar situacije. Jessup baci kolt u sijeno i zabuľi se u protivnika, oćiju izbezumljenih od straha.

— Ne...

— Dat ću vam šansu koju ste vi dali mom bratu — promrsi Clint kroza zube. — A to znaći: ne računajte na ikakvu šansu.

— Ne pucajte! Prićekajte... ja...

Mrzio je toga ćovjeka koji je jednom moljakao za svoj život, ćovjeka koji mu je bez ikakvih obzira ustrijelio nenaoružana brata.

— Molim za život! Na koljena! Moli za svoj život! — zareži Clint, lica pocrvenjela od srdžbe. — Ovo je kraj tvoga puta. Više nećeš ubijati nevine ľjude.

Jessup klone na koljena, iskrivľjena lica i izbezumljenih oćiju. Stisak Clintovih prstiju oko kolta popusti. Postane mu jasno da je Ann u pravu. Prepustit će zakonu da mu sudi.

Opomenuli su ga da ne uzima zakon u svoje ruke, Ann i Braddock. Zašto da si kalja ruke krvľju toga bandita, zakon će ga kazniti za sva zlodjela koja je poćinio.

Clint stupi korak unatrag, osjetivši bol koja mu je prostrujila tijelom. Pokaže prema izlazu.

— Ustani! — reće oštro. — Odjahat ćemo u grad. Predat ću te sudu da te on osudi na smrt. Vješanjem!

KRAJ

DJEVOJKE!

tina

JE REVIJA ZA NAS

tina

JE REVIJA SA STRIPOVIMA

tina

PIŠE O NAŠIM RADOSTIMA

tina

PIŠE O NAŠIM BRIGAMA

tina

PIŠE O NAŠIM TAJNAMA

u TINI ćeš naći sebe

u sebi ćeš naći TINU

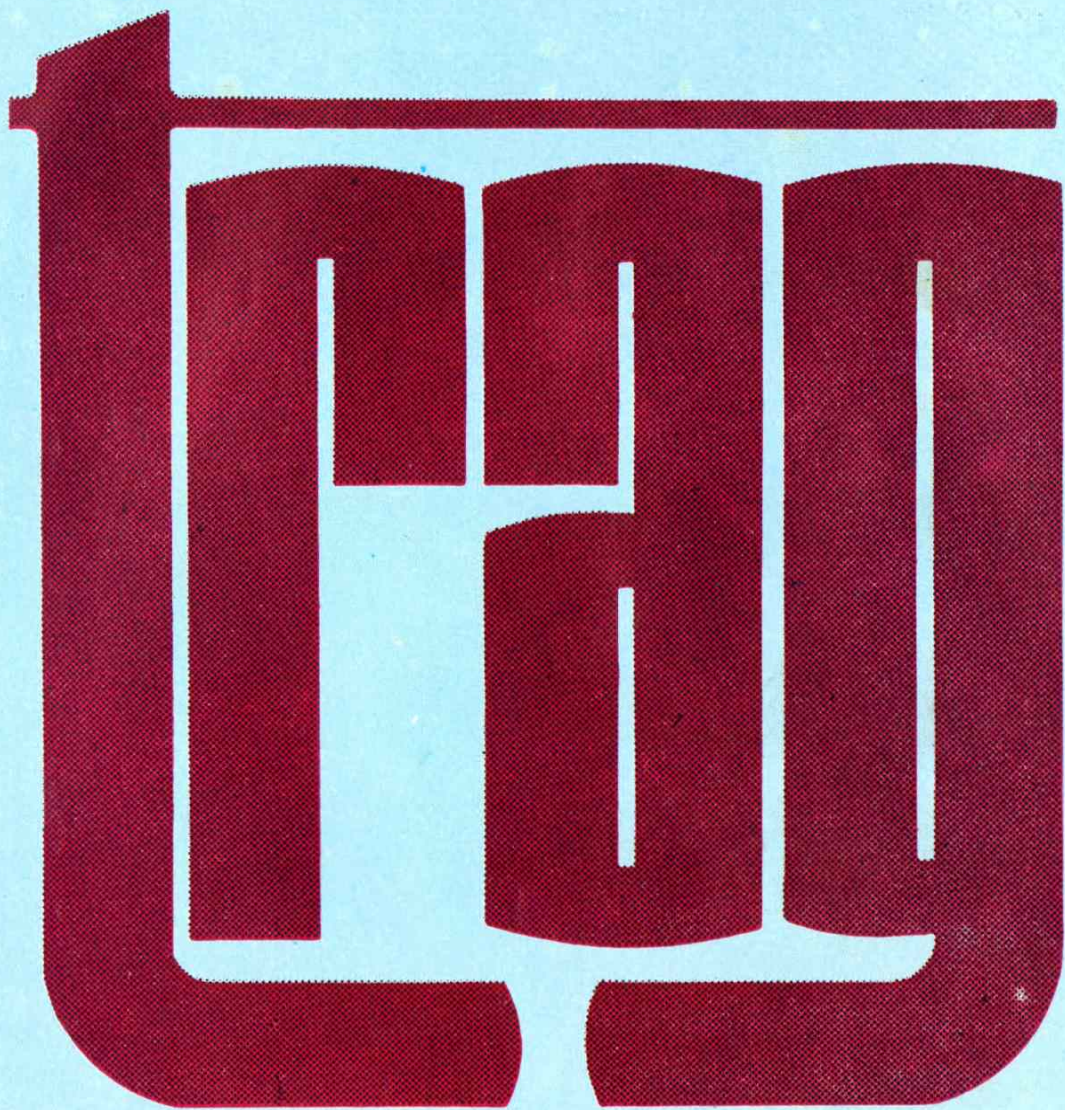
DOSAD IZAŠLI ROMANI NOVE SERIJE »LASO«

29. L. B. Patten: PUSTINJA KOJA UBIJA
30. H. S. Sharon: PROKLETI RANČ
31. V. D. Overholser: IZGUBLJENO POVJERENJE
32. W. O'Connor: ZAMKA ZA KRADLJIVCE STOKE
33. R. Beakson: POMAHNITALI RANČER
34. D. J. Stevens: NOĆ OBRAĆUNA
35. L. L'Amour: UKROĆENA ZEMLJA
36. W. R. Cox: DJEVOJKA S ISTOKA
37. H. S. Sharon: CRNI ORAO
38. Tom West: SAMO MOJ PIŠTOLJ
39. Scott F. Scott: ALABAMA
40. H. S. Sharon: PODVALA BILLA JACKSONA
41. Louis L'Amour: BEZDUŠNI VODIČ
42. W. O'Connor: OPASNI DOŠLJAK
43. W. O'Connor: OSAMljeni ŠERIF
44. U. H. Wilken: PROKLETI ŽIVOT
45. S. H. Sharon: NAPAD NA KOČIJU
46. J. F. Beck: U IME ZAKONA
47. L. L'Amour: VISOKI STRANAC
48. L. L'Amour: OBRAĆUN U PRERIJU
49. S. C. Lawrence: VRELI DAN U BUFFALU
50. P. Hangster: POVRATAK
51. J. F. Beck: OLOVO PRAVDE
52. Hal Warner: TRAGOM U PUSTINJI
53. G. A. Lutz: PUCNJI U PRAZNO
54. E. Jones: NEUSTRASIVI SLADE
55. L. L'Amour: ZLATNA PLANINA
56. H. Hatten: SMRTONOSNI POKOLJ
57. T. West: TEKSAŠANIN
58. E. Jones: SMRT SVIM IZDAJICAMA
59. W. O'Connor: KANJON SMRTI
60. L. L'Amour: KLAN SACKETTOVIH
61. D. Dean: OŠIŠANA OSVETNICA
62. D. Dean: VATRENA OSVETA
63. J. Gilmoor: LOV NA SVJEDOKE
64. C. Hunter: ALI TADA SE POJAVIO SAM
65. F. Glaser: VRIJEME OBRAĆUNA
66. F. Short: NI PAKAO ME NEĆE
67. R. Ullman: JACKSONOV KLAN
68. G. Lord: TAJNI TOVAR
69. W. O'Connor: STOTINU DANA PAKLA
70. F. Short: SKINITE HULJU IZ SEDLA
71. A. C. Morgan: REVOLVERASI SU ČEKALI
72. L. L'Amour: BRACA SACKET
73. H. Werner: ZLOČIN OTACA
74. L. Wallis: U OLOVNOJ OLUJI
75. C. Martin: IZASLANICI PAKLA
76. R. McLeod: TEŽAK PUT DO MEKSIKA
77. R. Hogan: OVAJ GRAD PRIPADA JESSUPOVIMA

U PRIPREMI:

78. S. C. Lawrence: TEKSAŠANIN

KOD VAŠEG PRODAVAČA NOVINA

**BIBLIOTEKA KRIMINALISTIČKO
— LJUBAVNIH ROMANA**